

JEAN KAPODISTRIAS ET LA MACÉDOINE

La désignation du Jean Kapodistrias par la 3ème assemblée nationale des Grecs à Trézène comme Gouverneur de la Grèce (1827) constitue une des plus remarquables étapes de la lutte de l'indépendance hellénique¹.

Son arrivée d'abord à Nauplie et ensuite à Egine le 12/24 janvier 1828 donnait aux Panhellènes l'occasion de correspondre avec lui et d'exprimer, par lettres et rapports, leurs problèmes, aspirations, inquiétudes et requêtes, surtout celui de leur incorporation dans les limites de la Grèce libre.

Cette correspondance, qui est d'une importance historique provient de chefs ecclésiastiques, politiques et militaires, de démogérontes, de religieux et laïques, de Grecs de toute classe sociale, de représentants de la population Grecque éprouvée.

De ces rapports adressés à Kapodistrias, ceux qui proviennent des populations et des provinces de la Grèce Macédonienne sont d'une importance particulière. Ces rapports sont conservés aux Archives d'État à Athènes dans les dossiers de la Chancellerie générale, et leur étude méticuleuse et soigneuse conduit d'historien impartial à conclusions significatives, surtout en ce qui concerne la conscience nationale hellénique de la population macédonienne.

Les plus considérables de ces documents se rapportent à la période 1828-1829 et proviennent des provinces de Kassandra, de l'île de Thasos, de l'épiscopat de Pydna, des religieux du Mont Athos, des provinces et des plénipotentiaires de Kitrous, de Hassikon, de Mademochorion, de Naoussa et d'Edessa.

Tous ces documents étaient adressés à Kapodistrias ou à la 4ème assemblée nationale des Grecs et sont les suivants:

1^{ment}: Ceux des délégués de l'île de Thasos Χατζηπάνου et Γεωργίου du 6 février 1828², des frères pauvres de l'île de Thasos du 17 février

1. Décret du 3/15 avril 1827. V. Mamouca Andrea, *Régénération de la Grèce*, 1840, t. 9, pp. 97-98 (en grec) et ailleurs.

2. Voir ci-dessous, document N° 1.

1828¹, des délégués de la même île Βασιλείου, Ἰωάννου et Γρηγορίου du 3 mars 1828².

2ment: Ceux des habitants de l'épiscopat de Pydna, signés par les primats et chefs ecclésiastiques de la région de cette ville³.

3ment: Celui des habitants-religieux du Mont Athos du mois de juin 1828⁴.

4ment: Ceux des plénipotentiaires des évêques et prêtres et des primats du bataillon laïque des provinces de Kitrous, Platamon et Petra du 25 mars 1829⁵; du représentant des armes de guerre des mêmes provinces Διαμαντή du 15 juin 1829⁶; les plénipotentiaires du catalogue hiératique et des primats des bourgs et des villages des mêmes provinces du 15 juin 1829⁷.

5ment: Ceux des patriotes et électeurs des cinq provinces de la Macédoine, de Kassandra, de Mademochorion, de Hassikon, de Noussa et de Vodena, Φιλίππου, Χατζή Ναούμ, Γεωργίου et Ἀδάμ, aux représentants des provinces macédoniennes, à la 4ème assemblée nationale des Grecs du 7 juin 1829⁸; des plénipotentiaires des mêmes provinces à Kapodistrias du 4 août 1829, qui étaient Χρυσίδης, Σκανδαλίδης, Σταγειρίτης, Γεωργίου et Ναούμ⁹; des représentants des mêmes provinces à la 4ème assemblée nationale des Grecs du 4 août 1829¹⁰; des électeurs des représentants à l'assemblée nationale du 15 août 1829¹¹; des électeurs des plénipotentiaires de la Macédoine pour la 4ème assemblée nationale au gouverneur provisoire de Skopelos du 17 août 1829¹²; du gouverneur provisoire de Skopelos Κριεζής à Kpodistrias du 17 août 1829¹³.

Au point de vue des thèses gouvernementales en face des requêtes de la population de la Grèce Macédonienne à Kapodistrias, les documents, les

1. Voir ci-dessous, document N° 2.

2. Voir ci-dessous, document N° 3. Il y a aussi d'autres documents de l'île de Thasos postérieurs, mais nous avons choisi les plus importants.

3. Voir ci-dessous, document N° 4.

4. Voir ci-dessous, document N° 5.

5. Voir ci-dessous, document N° 6.

6. Voir ci-dessous, document N° 7.

7. Voir ci-dessous, document N° 8.

8. Voir ci-dessous, document N° 9.

9. Voir ci-dessous, document N° 10.

10. Voir ci-dessous, document N° 11.

11. Voir ci-dessous, document N° 12.

12. Voir ci-dessous, document N° 13.

13. Voir ci-dessous, document N° 14.

plus importants, sont: Celui du Gouverneur de la Grèce aux habitants de l'île de Thasos du 28 mars 1828¹; celui du même Gouverneur au capitaine Ant. Kriezis du 12 juin 1828²; celui du commissaire extraordinaire des Sporades du Nord du 21 septembre 1828³; celui du gouverneur Kapodistrias aux Archevêques et primats du bataillon religieux et laïques des trois provinces d'Olympe, de Kitrous, Platamon et Petra du 13 mai 1829⁴; celui du même gouverneur au moine Κοσμάς et Νικ. Ἐμμανουήλ, représentants des mêmes provinces du mont Olympos du 23 juillet 1829⁵; celui du gouverneur Kapodistrias au général Διαμαντῆ Νικολάου du 23 juillet 1829⁶.

L'étude soignée de ces documents mène sûrement aux conclusions suivantes, historiques et objectives:

1^{ment}: La communication entre les régions macédoniennes et les chefs de la Grèce révolutionnaire aussi bien que Kapodistrias, ont été continues et permanentes pendant la lutte hellénique. Des représentants des habitants de la Grèce macédonienne descendaient au Sud Grec, ils communiquaient les requêtes et les aspirations de leurs compatriotes et s'en retournaient partout les instructions. De cette manière les Grecs de la Macédoine renforçaient leurs frères du Sud Grec moralement, spirituellement et matériellement en se félicitant et souffrant avec eux⁷.

2^{ment}: Les offres de sacrifice et de sang des Macédoniens pour la liberté hellénique ont été précieuses et exceptionnelles. Dans tous les documents les habitants de la Macédoine ou leurs plénipotentiaires mentionnent avec orgueil national leurs sacrifices pour la partie commune, les massacres, les pillages, les captivités de femmes et d'enfants, les privations de biens, leurs circonstances dramatiques, aussi bien que leurs heroïsmes, leurs faits d'armes, leur résignation aux malheurs et leur force inépuisable et indomptable, qui a été manifestée en Macédoine et dans les centres révolutionnaires de la Grèce méridionale⁸.

3^{ment}: Les régions de la Grèce Macédonienne, qui avaient particulièrement enduré de rudes épreuves de la part des Turcs, à cause de leur partici-

1. Voir ci-dessous, document N° 15.

2. Voir ci-dessous, document N° 16.

3. Voir ci-dessous, document N° 17.

4. Voir ci-dessous, document N° 18.

5. Voir ci-dessous, document N° 19.

6. Voir ci-dessous, document N° 20.

7. Voir ci-dessous, documents N° 1, 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11, 12.

8. Voir ci-dessous, documents N° 2, 4, 6, 8, 11.

pation à la lutte de l'indépendance hellénique, ont été celles de **Kassandra**, **Ierissos** et **Ardamerion**, de **Chassikon**, de **Mademochorion**, et de **Vodena**. Les villes de **Polygyros** et surtout **Naoussa** avaient éprouvé des revers de fortune avec une catastrophe totale. Les habitants de la Macédoine ou leurs représentants légaux proclamaient que le lien divin a uni inséparablement les populations macédoniennes avec la totalité des Grecs pour la liberté de la partie commune en se sacrifiant pour les droits imprescriptibles de la Grèce¹.

4mert: La Grèce macédonienne, fidèle à la devise de la lutte grecque «Liberté ou mort» a constitué des camps révolutionnaires du **Mont Athos** et de **Kassandra**, s'étendant à partir de la rivière de **Strymon** jusqu'au golfe de **Salonique** aussi bien que les camps de la Macédoine occidentale et orientale, qui se battaient vaillamment et vertueusement, infligeaient des pertes sérieuses aux forces armées turques. La Grèce macédonienne, en sacrifiant son existence politique et naturelle a réussi harceler efficacement ces forces et les a empêchées de progresser. La Macédoine comme bastion, s'est opposée à la plupart des forces ennemies et les a contenues assez longtemps au profit de la lutte d'indépendance générale et, en battant contre l'ennemi, a réussi à affaiblir les Turcs et abaisser leur moral dans un climat de conditions défavorables et d'épreuves sans précédent².

5ment: Après la répression sanglante de la révolution de la Macédoine, de nombreux Macédoniens ont descendu à la Grèce du Sud et ont participé aux combats critiques avec abnégation incomparable en constituant des corps militaires particuliers. La représentation armée de la Grèce macédonienne au Sud grec et sa participation active se manifeste intensivement dans les documents où l'accent est mis sur les offres des Grecs de la Macédoine et leur camaraderie avec les autres Grecs. Dans les documents est mentionné avec fierté l'union en armes des Grecs macédoniens avec les autres populations de la Grèce et leur participation de guerre aux batailles en **Eubée**, à **Kompoti** et **Peta**, à **Athènes**, à **Trikkeri**, à **Psara**, à **Hydra**, en **Morée** et en Grèce occidentale et orientale où ont mouru plus de 600 enfants de la Grèce macédonienne³.

1. Voir ci-dessous, documents N° 4, 6, 7, 8, 11.

2. Voir ci-dessous, documents N° 2, 4, 6, 7, 8; surtout document N° 11.

3. Voir ci-dessous, document N° 11 et documents N° 12, 13.

6ment: En vue de la définition des limites de la Grèce libre par les Grandes Puissances et étant donnée leur décision pour la négociation sur l'incorporation, dans ces limites, des régions Grecques qui étaient en révolution, les habitants de la Grèce macédonienne ont ralumé et vivifié leurs foyers révolutionnaires après l'arrivée de Kapodistrias surtout dans l'île de Thasos, dans les régions de Kitrous, particulièrement de Litochoron, de Pydna, de Kassandra et dans les provinces du Mont Olympos¹.

7ment: D'une importance remarquable est aussi le message des moines du Mont Athos adressé à Kapodistrias. La communauté monastique de ce mont y sollicite son renforcement de la part du gouverneur de la Grèce pour la préservation des anciens objets précieux de ce jardin de l'Orthodoxie, elle dramatise la dévastation totale du mont sacré et fait appel à Kapodistrias pour une aide rapide.

8ment: Des représentants légaux des cinq provinces de la Macédoine, Γεώργιος Χρυσίδης, Ἀθαν. Σκανδαλίδης, Δημήτριος Σταγειρίτης, Βάιος Γεωργίου et Παν. Ναούμ, designés par leur compatriotes, ont participé officiellement à la 4ème assemblée nationale des Grecs à Argos (1829) et ont composé une des plus remarquables parties de cette assemblée parmi les représentants des autres régions de la Grèce révolutionnaire. Quelques uns de ces représentants ont offert plusieurs services à cette assemblée, surtout Dem. Stagiritis².

9ment: Les Macédoniens ou leurs représentants légaux ont confié en Kapodistrias les destins de leur pays natal, ils ont exprimé leur joie pour son arrivée en Grèce, ont demandé des instructions pour la détermination de leur attitude, ont promis leur respect inébranlable de ses ordres, leur obéissance et soumission, et ont choisi le gouverneur comme leur représentant à la 4ème assemblée nationale, ayant bon espoir pour la satisfaction complète de leurs aspirations et leurs droits.

En vertu de ces données les Macédoniens ou leurs représentants légaux³, aussi bien que les Macédoniens, qui se battaient en Grèce méridionale,

1. Voir ci-dessous, documents N° 2, 3, 4, 6, 7.

2. Voir *Archives la de régénération hellénique*, Athènes, 1973, 2, pp. 67, 71, 75, 78, 79, 82, 84, 86, 89, 90, 92, 97, 100, 105, 108, 112, 118... 641-643.

3. Ces représentants à la 4ème assemblée nationale ont été choisi soit par les habitants des régions macédoniennes, soit par les macédoniens, qui se battaient au Sud Grec. Voir ci-dessous, documents N° 10, 11, 12, 13.

par lettres, rapports et pétitions à destination de Kapodistrias et de la 4ème assemblée nationale:

1^{ment}: Ils proclament fermement en présence de la nation hellénique l'amour de leur patrie et leurs droits imprescriptibles, aussi bien que leur espoir certain que leurs sacrifices seront reconnus et récompensés et qu'ils récolteront les fruits de leurs peines¹.

2^{ment}: Ils manifestent que leur lutte pour les objectifs de la Grèce entière témoigne évidemment de la décision inébranlable de la Grèce macédonienne de ne pas séparer leur destin de celui des autres Grecs, en notant que s'ils restent en dehors des limites de la Grèce libre et ne sont pas compris dans le catalogue de la nation hellénique libre ils préféreront la mort plutôt que la vie honteuse.

3^{ment}: Ils mettent avant tout la requête fondamentale des populations de la Grèce macédonienne très éprouvées, aussi bien que de leurs fils, qui se battaient efficacement au Sud Grec, afin que la Macédoine soit considérée comme partie intégrante de la totalité Grecque et soit incorporée à la Grèce libre en constituant une partie de la patrie unique².

4^{ment}: Les Macédoniens s'appuyant sur la décision de la 3ème assemblée nationale des Grecs à Trézène (1827), demandent qu'ils soient reconnus enfants véritables et authentiques de l'ensemble des membres de la nation hellénique attendu qu'ils ont reconnus aux armes avec leurs frères Grecs dès le commencement de la lutte de l'indépendance hellénique³, et

5^{ment}: Ils présentent leurs devoirs, leurs respect et obéissance aussi bien qu'ils remettent la protection de leur pays natal entre les mains de Kapodistrias en exprimant l'espoir de jouir de la patrie commune, à laquelle ils sont tellement affectionnés.

En face de ces requêtes de la Grèce macédonienne Kapodistrias, ayant sous les yeux la nature du problème grec vu du point de vue international, les négociations des Grandes Puissances, Angleterre, France et Russie, leurs intérêts sur la région grecque s'entrechoquant leurs décisions et la situation de la Grèce, aussi bien qu'ayant en considération et ambitionnant la satisfaction des requêtes de la nation grecque au plus haut degré dans la mesure du possible, a pris les décisions suivantes:

1. Voir ci-dessous, documents N° 4, 6, 8, 11.

2. Voir ci-dessous, documents N° 6, 8, 11.

3. Voir *idem*.

- 1ment: Il envoie à l'île de Thasos le capitaine Ant. Kriezis pour renforcer les habitants. Il lui donne des instructions sur la situation et sur l'attitude que devaient adopter les habitants de l'île¹.
- 2ment: Il désigne Anast. Lontos comme commissaire extraordinaire aux îles de Sporades du Nord et il a fait parvenir par lui les instructions de son gouvernement aux habitants de la région, surtout ceux de Kassandra et du Mont Olympos. Ce commissaire se trouvait en contact fréquent avec les habitants de ces régions et avec Kapodistrias.
- 3ment: Il définit comme sa politique fondamentale la tranquillité des régions macédoniennes, le maintien des relations amicales avec les autorités turques locales, le souci d'éviter toute activité contre ces autorités se comportant avec finesse d'esprit et prudence et en même temps l'exploitation des ressources de la terre macédonienne pour la Grèce libre, surtout celle des bois².
- 4ment: Il ordonne à tous les corps armés macédoniens, stationnés aux îles de Sporades du Nord de descendre au camp d'Eleusis. De cette manière s'éloignait toute activité inopportune dans les régions macédoniennes et en même temps se renforçait la lutte contre les Turcs dans les régions d'Attique et de Béotie.
- 5ment: Il prescrit le renforcement pécuniaire de la lutte de l'indépendance hellénique par les habitants de la Macédoine. En la matière l'offre des chefs militaires du Mont Olympos, qui ont offert la somme de 8.000 piastres est assez caractéristique³, et
- 6ment: il définit comme ligne politique générale l'attente du réveil révolutionnaire des régions macédoniennes pour que soit possible l'exploitation favorable et opportune de toute occasion⁴.

Tels sont sommairement les résultats tirés de l'étude soignée des messages des habitants de la Grèce macédonienne ou leurs représentants légaux adressés à Kapodistrias . . . Ces éléments démontrent évidemment que la Grèce macédonienne a participé énergiquement et courageusement avec les autres régions de la Grèce à la lutte de l'indépendance hellénique, elle a subi des sacrifices sanglants et en se croyant une partie inséparable de la totalité Grecque a fait d'une manière éclatante, preuve de son âme, de son coeur et de son sentiment hellénique.

1. Voir ci-dessous documents N° 15, 16.

2. Voir ci-dessous documents N° 3, 17, 18, 19, 20.

3. Voir ci-dessous, document N° 17.

4. Voir ci-dessous, documents N° 16, 18, 19.

DOCUMENTS

1*

Ἐξοχότατε Κυβερνήτα!

Οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀπεσταλμένοι πληρεξούσιοι ἀπὸ τὴν κοινότητα τῆς νήσου μας Θάσου, μὲ ἄλλην μας ἐξηγήσαμεν τὴν εὐχαρίστησίν μας, καὶ τὰς ὑποκλίσεις μας, τοῦ νὰ καταταχθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ὀλομέλειαν τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον, ἂν καὶ ἐξ ἀρχῆς τὸ πνεῦμα τῆς νήσου μας ἦτον τοιοῦτον, ὥς καὶ τοῦ λοιποῦ ἔθνους, μόνον τοῦτο διὰ τὴν θέσιν της, καὶ τὰς περιστάσεις, ὑποχρεώθημεν νὰ ἡμεθα ὑπὸ τὸν ζυγόν, καὶ νὰ ὑποφέρωμεν μὲ τὴν τύπιν τοῦ συνειδότος.

Εἰς αὐτὴν σᾶς ἐξηγοῦσαμεν τὰς αἰτήσεις μας, καὶ τῆς προστασίας σας κατὰ τὸ παρὸν ἀπὸ τὴν ἤδη μελετουμένην ἐκστρατείαν τῶν Λιάπιδων, καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον, πῶς νὰ φερθῶμεν μὲ τοὺς ἐκεῖ παρευρισκομένους ὀλίγους Τούρκους, καὶ ὅτι νὰ μᾶς ἐφοδιάσετε μὲ τὰς ἀναγκαίας Σ,, διαταγὰς σας κλπ.

Καὶ ἐχθές, ἐν ᾧ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ εὐχαρίστησίν μας ἐπήγαμεν νὰ λάβωμεν τὰς Σ,, διαταγὰς σας, ἀπροσδοκῆτως καὶ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, μᾶς εἶπεν ὁ Γραμματεὺς νὰ πηγαίνωμεν, καὶ ὁ Κυβερνήτης ἔλαβε τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν νήσον μας, καὶ αἱ διαταγαὶ εἶναι περιτταί. -Τοῦτο κατ' ἓνα τρόπον μᾶς εὐχαρίστησε καὶ εὐγνωμονοῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ λαὸς τῆς νήσου μας ὅλος, κατ' ἄλλον δέ, τὸ νὰ φύγωμεν ἐντεῦθεν καὶ νὰ ὑπάγωμεν μὲ ξηρὰ τὰ χέρια, μᾶς φαίνεται πολὺ κρίο πρᾶγμα, καὶ μάλιστα εἰς τὴν κοινότητά μας ὅπου περιμένει ἀνοικτὸ τὸ στόμα νὰ μάθῃ καὶ νὰ ἰδῇ πραγματικῶς τὴν δεξιότητά της, καὶ τὴν κατάταξίν της εἰς τὸν χῶρον τῶν λοιπῶν νήσων. Διὸ σᾶς θερμοπαρακαλοῦμεν λάβετε φιλανθρωπίαν, καὶ μὴ μᾶς ἀφήσετε νὰ πᾶμε εὐκαιροί, καὶ μὲ ξηρὰ τὰ χέρια, ἀλλ' εὐαρεστηθῆτε νὰ μᾶς ἐφοδιάσετε μὲ ὁποίας ἐγκρίνετε διαταγὰς καὶ ὁδηγίας σας ἀναλόγως τῆς περιστάσεως, διὰ νὰ πᾶμε καὶ νὰ ἐγκαρδιωθῇ ὁ ἐκεῖ λαός, διὰ νὰ ἀποτεινᾷξῃ τὸν ζυγὸν διὰ πάντα. -

Τοιαύτη εἶναι ἔξοχότατε, ἡ εὐχαρίστησις καὶ θέλησις τῆς νήσου μας ὅλης, καὶ παρακαλοῦμεν μὴ μᾶς ἐγκαταλείψετε τῆς αἰτήσεώς μας. -Καὶ μὲ σέβας ὑποσημειοῦμαι

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 6,, φεβρου 1828

οἱ πολῖται

ἀπεσταλμένοι τῆς νήσου Θάσου
Χ''α μινιαγιότης Χ''α πανου θάσου
αποστολὴς γεοργίου θάσου. -

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γεν. Γραμματεία, φ. 12, 6-7 Φεβρουαρίου 1828. Μονόφυλλον. Αἱ ὑπογραφαὶ ἰδιόχειροι. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

2*

πρὸς τὸν πανεκλαμπρώτατον καὶ φιλογενέστατον κυβερνήτην τοῦ Γένους.

δουλικῶς προσκυνούμεν

Γνοστὸν εἶναι εἰς τὴν ἐκλαμπρωτητάσου. ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐκινήθησαν ἀτάγραμμάμας διὰ τὰ αὐτόθι. ἀμέσως ἦλθον εἰς ἡμᾶς οἴγνο-
στήσου καπητανέοι. καὶ ἐπλοκάραμεν τοὺς ἐχθροὺς ὁμοφῶνως ὅλοι μας. ὁμοῦ μὲ τοὺς καπητανέους. οἱ ὅποιοι ἐχθροὶ ἦτον πεφυλαγμένοι εἰς τόπον καλούμενον λημένα ὁ ὁποῖος λημένας ἔχη πεφυλακτίρια ὅσᾶν μαγαζιά καὶ πύργους καὶ ταμπούρια μὲ τύχον καὶ κανόνια λοιπὸν οἱ ἐχθροὶ εὐθὺς ἐπροσκύνησαν ὅλοιτους χωρὶς ὁποῦ νὰ μᾶς ρίψουν οὔτε κἄν μόνον ἓνα του-
φέκι καὶ ἀπεράσαμεν αὐτοὺς ὅλοιμας. μὲ ὅλα τὰ ψυλὰ ἀρματάτους χωρὶς νὰ τοὺς πειράξωμεν τόπαραμικρὸν καὶ ἐδιάβησαν εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἀν-
τίκρυ εἰς καβάλα. καὶ ἐβαστάξαμεν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐχ(θ)ροὺς μόνον πέν-
τε ὁμοῦ μὲ τὸν βεκήλην τοῦ ἀγά μας. καὶ τοὺς ἔχομεν πεφυλαγμένους. καὶ ἐπειδὴ ἔως τώρα δὲν ἦτον καιρὸς καθὼς τόγγορίζεται ἡξέυρεται. κα-
λὰ τί ἐτραβήξαμεν εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια τόσον ἀπὸ τὸ δυσβάστακτον παν-
τοτινὸν τυρανικὸν βάρος τοῦ ἐχθροῦ. ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς ἀδιακόπως καὶ πολλὰς ἐξόδους καθημερινάς. ἀδιακόπους καὶ πολυἐξόδους διανοχλήσης τῶν ὁμοῦθῶν διαφόρων καὶ πολλαχόθεν ὁμογενῶν μας. τοῦτα κατὰ πάντα Γνοστὸν σᾶς εἶναι καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἄλους. τώρα ὁμως καθὼς ἐφθάσαμεν καὶ ἡμεῖς διὰ νὰ γνωρίσομεν ἀπὸ τὰς Ἰδίσης ὁποῦ μαθάνομεν ἐφάνη και-
ρὸς ἐπητήδειος ὅσον εἰς ἐμᾶς τόσον καὶ εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μας. διὰ νὰ βάλωμεν τὸν σκοπὸν μας εἰς πράξιν διὰ νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὰ ἀνυπό-
φερτα καθημερινὰ μας δυνά. ὅθεν καὶ ἐξηΓέρθημεν ἅπαντες κατὰ τοῦ ἀσε-
βεστάτου καὶ ἀπανθρωπατάτου τυράνου. καὶ συναγωνιζόμεθα τὰ τοῦ ἐχ-
θροῦ ὁμοῦ μὲ τοὺς γνωστοὺς καπητανέους. λοιπὸν ἱκετεύομένσε θερμῶς ἅπαντες οἱ πτοχοὶ ὁμογενεῖς σου ἀδελφοὶ διὰ νὰ φυλαχθῶμεν καὶ νὰ ὁδηγη-
θῶμεν μὲ κἄμμίαν συμβουλὴν σου. ἐπειδὴ ὁ τόπος ἐτοῦτος ἔχη καὶ τὴν ἀπέναντι στερεὰν πολλὰ πλησίον καὶ ἔμπορεῖ κἄμμίαν φωρὰν νὰ μᾶς ἐπη-
βουλευθοῦν ἀπὸ τοὺς πλησίον ἐχθροὺς. οἱ ὅποιοι καθὼς τοὺς γνωρίζεται ὅχι μόνον πολλοὶ ἀλλὰ καὶ τολμηροὶ καὶ δυνατοί. καὶ ἐπειδὴ ἔχεται ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους προσπήπτομεν εἰς τοὺς πανεκλάμπρους αὐτοῖς πόδας ἵνα εὐρωμεν διὰ σοῦ ταδικαία δικαιοματάμας. προβλέποντάς μας

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γενικὴ Γραμματεία, φ. 18, 16-17 Φεβρουαρίου 1828. Δίφυλλον. Ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ 2^{ου} φύλ. «τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ πανευγενεστάτῳ ἐξοχωτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ κόμῃ καποδίστριας προσκυνητῶς. ἀχθήη». καὶ «1428. Θάσιου». Ἐντὸς αὐτοῦ πολλὰ ἄλλα πρὸς Δημήτριον (Σταγειρίτην) κ.ἄ. Μακεδόνας». Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

πολὰ ἐφόδια καὶ τάπροςζωοτροφίανμας. προκυρίττωντας αὐτοῦσε εἰς τὰ νισία πανέκλαμπρον προκύριξην διανὰ περιπλέουσι ἐδῶ εἰς τὸ πτοχικὸν νισίον πλοῖα ἐμποροικὰ μὲ ἑλληνικὴν σημαίαν μεζαχηρέδες καὶ βρώματα διὰ νὰ ἡμπορέσῃ ὁ λαὸς νὰ οἰκονομηθῇ καὶ νὰ ζήσῃ. ἐπειδὴ ἐτοῦτος ὁ τόπος δὲν ἐξαρκεῖ ζαχηρέν οὐ ἔνεκα ὑστερούμεθα καὶ εἰς ἐπητηχείαν ἡμῶν καὶ στερέοσιν τοῦ πατριωτικοῦ τοῦτου πράγματος μένομεν εἰς τὰς διαταγὰς σου μὲ ὅλον τὸ εὐπειθὲς σέβας

ἅπαντες οἱ τοῦ κοινοῦ (Τ.Σ.) τῇ 17: φεβρουαρίου 1828. θάσου
τῆς νίσσου θάσου πτοχοὶ ἀδελφοί.-

3*

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα

»εἰς τὴν α"ν φεβρουαρίου ἐκινήσαμεν διὰ τὴν Κυβέρνησιν, καθ' ὁδὸν ἐμάθομεν καὶ τὴν ἔλευσιν τοῦ κοινοῦ μας πατρός, καὶ ἤτον εἰς ἡμᾶς εὐκταιότατον, νὰ ἐμφανισθῶμεν ὡς τάχιστα. ἀλλ' ὁ καιρὸς καὶ αἱ περιστάσεις ἐβράδυναν ἄχρι τοῦδε τὴν πληρῶσιν τῆς ἐφέσεως μας.

οἱ πατριῶταί μας Θάσιοι μετὰ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως συγκατοίκων τῶν Μακεδόνων προσέχοντες πάντοτε εἰς ὃν εἶχον ἀνέκαθεν πατριωτικὸν σκοπὸν, ἐπολιτεύοντο τὴν δυναστείαν, διὰ τὸ τῆς ἀνάγκης ἄλλως ἀνοικονόμητον.-

οἱ δυνάσται μετὰ τὸ καύσιμον τοῦ στόλου τῶν ἔλαβον διαφορετικὰ μέτρα δι' ὅλας τὰς Μακεδονικὰς παραλίας καὶ τὴν εἰς αὐτὰς γεινιάζουσαν Νῆσον μας, διεβήβασαν εἰς τὸ ἄγιον ὄρος ἐκ Νέου φρουρὰν ἐπέκεινα τῶν χιλίων, εἶχον σκοπὸν, καὶ σκοπὸν ἀπαράβατον, νὰ κάμουν τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὴν Νῆσον μας, μὴ ἐξαρκούμενοι εἰς ἣν εἶχον ἐν ἐκείνῃ φρουρὰν, ἱκανὴν οὖσαν μόνην, νὰ φέρῃ τὸν ὄλεθρον μας, καὶ ἐν ταυτῷ εἶχον ἀπόφασιν, νὰ πάρουν ἐκεῖθεν ὡς ἐνέχειρα δῆθεν, ὅλους τοὺς προκρίτους τοῦ τόπου καὶ ὅλα σχεδὸν ἐν γένει τὰ φίλτατα τῶν λαῶν Νέους τε καὶ Νεάνιδας, καθὼς καὶ ἐκεῖθεν ἀπὸ ἐν μόνον χωρίον λεγόμενον ἐρεσσὸν ἤρπασαν δεκατέσσαρα.-

ἡ αἴσθησις ἐνὸς τοιοῦτου τρομακτικοῦ καὶ ὑστερον διόλου ἀνοικονομήτου παθήματος ἐπροξένησεν εἰς ὅλους γενικὴν ἀφόρητον ταραχὴν. ὅθεν ἔχοντες πίστιν πατριωτικὴν εἰς τὸν Καπ. Ἀποστολάραν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Καπετανέους καὶ στρατιώτας σύμπαντας τετρακοσίους, ὡς συμπατριώτας ὄντας τῶν συγκατοίκων μας Μακεδόνων, πρὶν ἢ παθεῖν, ὕψωσαν ἀμέσως τότε περὶ τὰς 20: Ἰανουαρίου τὴν χριστιανικὴν σημαίαν τοῦ Ἑθνους μας, ἐκι-

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γενικὴ Γραμματεία φ. 24, Δίφυλλον. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

νήθησαν ὁμοῦ κατὰ τῶν φρουρούντων τὴν Νῆσον ἐχθρῶν, ἐπολέμησαν εἰς διαφόρους θέσεις τῆς, καὶ καταδιώξαντες αὐτοὺς πανταχόθεν τῆς Νήσου μὲ τρόπαια, τοὺς ἐναποληφθέντας ἀπέκλεισαν ἐν τινὶ ἐκεῖ ὀχυρώματι. καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐκ συμφώνου πολῖται καὶ στρατιωτικοὶ ἐπικαλοῦμενοι τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως ἀπέπεψαν ἡμᾶς, ὅπως μετὰ τοῦ Δημητρίου τοῦ σταγειρίτου ἐνταῦθα ὄντος, ὡς ἔχοντος ὅπως οὖν ἰδεῖν τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θέσεως τῆς πατρίδος μας, ἀναφερθῶμεν πρὸς αὐτὴν εἰς πληροφορίαν τῆς καὶ διενέργειαν τῆς κηδεμονίας τῆς, καὶ ἅμα προτείνουσιν ὡς ἀναγκαίαν τὴν ταχίστην ἐκεῖ ἐμφάνεισιν ἐνὸς πολεμικοῦ πλοίου, τὴν ἀποστολὴν ἀναγκαίων πολεμοφοδίων διὰ τὸ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ῥηθέντος Καπετᾶν Ἀποστολάρα στρατιωτικόν, (ὅστις καθ' ἣν ἔχομεν περὶ αὐτοῦ ὑπόληψιν ἐφέρθη τῷ ὄντι καὶ μὲ πατριωτισμὸν καὶ μὲ φρόνησιν,) καὶ τὴν ἀπαιτούμενην διάθεσιν εἰς τὰς Νήσους, ὅπως ἐμπορεῦνται μετὰ τῆς Πατρίδος μας, εἰς εὐχέρειαν τῶν πρὸς τροφὴν τῶν κατοίκων τῆς ἀναγκαίων καὶ τὴν ἄλλην ἐξοικονόμησιν, ἀφιερῶντες τὰ ὑπὲρ αὐτῆς πάντα εἰς τὴν προνοητικὴν κρίσιν τῆς.-

Ἡ Νῆσος αὐτὴ κειμένη μετὰ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Νέστου καὶ τοῦ στρυμόνου, καὶ ἐν ταύτῃ μετὰ τῶν στρυμονικοῦ κόλπου, τοῦ ἄθονος καὶ τῆς λήμνου φέρει ἴσως διὰ τὴν θέσιν πολὺ τὸ χρήσιμον... ἔχει λιμένας καὶ ὄρη καὶ τινὰς πεδιάδας ἐλαιοφύτους. Τὰ ἐξ αὐτῆς προϊόντα εἰσὶ κατ' ἐξοχὴν λάδι, μέλι, κερὶ καὶ ξυλική.- ἡ ἐξ αὐτῆς ἐθνικὴ πρόσδοδος ὑπερβαίνει ἴσως τῆς Σκοπέλου, Σκύρου καὶ Σκιάθου συνάμα.- ἀκριβῆ περὶ τούτου ἰδεῖν δὲν ἔχομεν, πλὴν ὅπως καὶ ἂν ἔχη, τὸν μέσον λαβόντες ὄρον, ἡμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν συμπερασματικῶς, νὰ φθάνη μετὰ τῶν //40: καὶ 50: χιλιάδων γροσίων. οἱ λαοὶ τῆς εἰσὶν εὐάγωγοι καὶ εὐπειθεῖς καὶ ὁμοῦ μὲ τοὺς συγκατοίκους τῶν Μακεδόνας ἡμποροῦν νὰ εἶναι μετὰ τῶν //7: καὶ //8: χιλιάδων ψυχῶν.-

ὀφείλομεν ἄκραν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν σεβαστὴν Κορυφὴν, δι' ἣν αἰσθανόμεθα ἐξ αὐτῆς πατριωτικὴν περίθαλψιν τῆς πατρίδος μας.

ἐλάβαμεν ὡσαύτως καὶ ἄκραν εὐχαρίστησιν διὰ τὴν ἐξαίρετον τῷ ὄντι ἐκλογὴν διὰ τὰ καθ' ἡμᾶς τοῦ εὐαισθητοῦ πλοιοάρχου Κ: ἀντωνίου Κυργιαζῆ, ὑπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ὁποίου διώρισε τὴν ἐκεῖ θαλάσσιον δύναμιν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Νῆσος μόλις ἀπέχει ἀπὸ τὴν πλησιεστέραν ξηρὰν ὀκτὼ μίλια, καὶ εἴκοσι σχεδὸν ἀπὸ τὴν καβάλαν, καὶ εἶναι δύσκολον νὰ ἐπιβλέπη ἐν ταυτῇ τὴν ἀσφάλειαν τῆς καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ἡ θαλάσσιος δύναμις, διὰ νὰ μὴ ἤθελε συμβῇ κῆμμία αἰφνήδιος εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν προσβολή, ἔχει χρεῖαν καὶ φρουρᾶς ἐπὶ τοῦ παρόντος τῶν διαφόρων τῆς θέσεων, ἥτις ἔπεται νὰ προσδιωρισθῇ κατὰ τὴν ἀναγκαίαν χρεῖαν τοῦ τόπου, μετὰ τὸ φθάσιμον ἐκεῖ τῆς θαλασσίου δυνάμεως.-

Εξοχότατε Κε Βεργίνα!

αξιοσεμνώς μου "πες αν είναι"
Εξοχότατέ! Είς τὴν πέποιθ' σου καὶ εἰς τὴν συμπάθειάν σου ἔρχομαι καὶ ἡμῶς ἐπαρρησιάζομαι ὅταν
τὴν βεβαιότητα τῶν ἐπιβουλεύματός, μάλιστα ὅσοις ἔσονται καὶ ἀντιπρόσωποι τούτου δὲ τῆς ἀξίας, καὶ ἀρ-
ποτα ἡ δαφνίσια τοῦ ἔχουσ' εὐάρεστον καὶ εἰς ἡμῶς τοῦ δυνάστη, ὅτι τὴν παρεκκλίσει μετὰ μαδά-
σμα, εἰ καὶ ἀντίστοιχοι, καὶ ἀξιοπρόσωποι. Διαταγὴν σου περὶ τῶν πεποιθῶν -
προσωπικῶν ταπεινότητα καὶ πρὸς μὴ ὅσον τὸ ἀντιπρόσωπον σέβας -

1829; καὶ τοῦ 25:

ὡς ἐχρημάτω

ὡς ἀντιπρόσωποι δούλοι

ὡς ἀντιπρόσωποι, καὶ προσφύγες δὲ ἡμετέρας

καὶ γαίοντος τῶν τῶν ἐπαρχιών

κτύπου, πρὸς ταμίαν, ὃ πῶς τοῦ ἐκ δούλου

" νοσομαί, ἐρομένοισι, ἀντιπρόσωποι, δυνά-
στην, καὶ ἄλλους

ὡς ἀντιπρόσωποι, καὶ ἄλλους

ὡς ἀντιπρόσωποι, καὶ ἄλλους

εἰς Σύραν εἶναι δύο πλοῖα ἐμπορικὰ φορτωμένα ἀπὸ τέσσαρες ἑως πέντε χιλιάδες κοιλὰ σιτάρη διὰ ἐκεῖ, ὡς ἐννοηθέντες οἱ ἔμποροι μὲ ἡμᾶς, καὶ ἄλλο δὲν περιμένουν, εἰ μὴ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξοχότητός σου, καὶ ἐπειδὴ ὁ τόπος ἐκεῖ ἔχει τὴν μεγίστην ἀνάγκην ἀπὸ τροφάς, παρακαλοῦμεν νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἄδεια ὅσον τάχιστα. μένομεν δὲ μὲ ὅλον τὸ προσήκον σέβας καὶ τὴν ἄκραν ὑπόληψιν.

1828: Μαρτίου 3^η ἐν πόρῳ

οἱ ἐκ Θάσου ἀπεσταλμένοι
Ταπεινοὶ πατριῶται
» ἀναστάσις βασιλῆου
» σημεὸν ἡοᾶνου
» ζαχαρίας γριγορίου.

4*

» Ἐξοχώτατε κυβερνήτα!

+ φθάσασα καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ χαροποιὰ εἰδησις τῆς εἰς τὴν ἐλλάδα βεβαίας ἐλεύσεώς σου, μᾶς ἐγέμισε χαρᾶς οὐ τῆς τυχοῦσης.- αὕτη ἡχαροποιὰ εἰδησις οὐ μόνον ἡχαροποίησεν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐξωογόνησε. διότι δίδει ἐλπίδας ἀναγεννήσεως.- πεπεισμένοι ὅτι μία εὐπειθεῖα καὶ ὑποταγὴ εἰς τοὺς νόμους θέλει φέρει τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν τοῦ γένους ἐρχόμεθα νὰ ἐμφανίσωμεν πρὸς τὴν σὴν ἐξοχότητα τοῦτον τὸν ἐμφυτον ἡμῶν ἔρωτα.- ἀλλὰ πρὶν εἰπώμεν ταῦτα, καλὸν εἶναι νὰ ἐκτραγωδῇσωμεν τὴν ἀξιοδάκρυτόν μας κατάστασιν.-

» οὗτος ὁ τόπος, ὃν ἡμεῖς παροικοῦμεν, ὡς ὑπὸ ζυγόν, καὶ ζυγόν τυραννικόν, γέμει πολλοτάτων δυστυχιδῶν.- ὁ κίνδυνος πάντοτε ἐπὶ θύραις. οἱ ἑτερόθρησκοι ἐκ τῶν ἡμετέρων ὀπλοφόρων, καὶ οἱ ἡμέτεροι ἐκ τῶν ἑτεροθρήσκων, δὲν λείπουσιν ἐπιφέροντες ἡμῖν κινδύνους καὶ ἀφανισμούς, φόβους καὶ ταραχάς.- τόσον ἔγινε πασίδηλον τὸ κακόν· τόσον εἶχεν ἐξαπλωθῇ ἡ κακὴ περὶ ἡμῶν φήμη, φθάσασα καὶ εἰς τὰ ὅτα τῶν ἀθέων τυράννων, ὥστε μᾶς ἐπαπειλεῖτο θάνατος ἐκατέρωθεν. διότι ὅταν ὁ στρατηγὸς Διαμαντῆς ἐζήτησε διὰ γραμμάτων τὰ στρατεύματά του, οἱ στρατιῶται μὴ ὑπακούσαντες εἰς τὰς προσταγὰς του, ἀπεστάτησαν, καὶ ἔγιναν ὡς λέοντες ἡγριωμένοι.- καὶ τί τὸ τέλος; ἔξωθεν φόβοι καὶ ληστεῖαι ἐκ τῶν

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γεν. Γραμματεία φάκ. 60 (1-3 Μαΐου 1828). Δίφυλλον. Γεγραμμέναι αἱ recto καὶ verso τοῦ 1^{ου} φύλ. Ἡ recto τοῦ 2^{ου} φύλ. λευκὴ καὶ ἐπὶ τῆς verso «4862 Πίδνας τῆς Μακεδονίας κάτοικοι». Αἱ ὑπογραφαὶ ἰδιόχειροι. Τηρεῖται ἡ γραφὴ τοῦ κειμένου. Ἄνεκδοτον.

ἡμετέρων, καὶ ἔσωθεν φθοραὶ καὶ ἀφανισμοὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἔθνους ζητούντων τροφὰς καὶ μισθοὺς ζητήματα βαρβαρικά.- ἔξωθεν ἀγριότητες καὶ ἀνημερότητες· καὶ ἔσωθεν δεινοπαθίαι καὶ κίνδυνοι. οἱ γὰρ ἑτερόδοξοι βλέποντες τὴν ἀγριότητα τῶν ἡμετέρων ὀπλοφόρων συνεδριάζοντες ἐβουλεύοντο ὅπως θυσιάσωσιν ἡμᾶς ἐπὶ τὸ ξίφος ἀνιλεῶς.- καὶ ἡμεῖς ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν ἓνα θάνατον τραγικόν, διήγομεν βίον ἀβίωτον, ὄντες ὡς σώματα νεκρῶν. ἀλλὰ δόξα τῷ θεῷ. ἐν ᾧ ἐμελέτων τοιαῦτα, ἔφθασε χεὶρ κυρίου Παντοκράτορος σαβαώθ, διασκεδάζοντος βουλὰς ἐθνῶν, καὶ μᾶς διέσφεν ἀπὸ τὰς χειράς τῶν ἀπανθρώπων τυράννων.- χάρις τῇ θεῇ αὐτοῦ προνοίᾳ ὅπου κατ' ἐκεῖνον τὸν κινδυνώδη καιρὸν μᾶς ἐξάπέστειλε τὸν γενναϊόφρονα στρατηγὸν Διαμαντὴν. καὶ ἡ αὐτοῦ παρουσία ἐματαίωσεν ὅλους τοὺς κακοὺς σκοποὺς τῶν ἔσωθεν καὶ τῶν ἔξω. καὶ καθυσύχασεν τὰ πάντα, ὡς δὲν ἠλπίζε κἀνείς. εἶχαν σταλθῇ πρὸς αὐτὸν ἀναφοραὶ παραστατικαὶ τούτων τῶν κακῶν, καὶ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου, ἀλλὰ δὲν ἠλπίζαμεν νὰ εἰσακουσθῶσιν αἱ παρακλήσεις ἡμῶν, ἀκουσάντων τὸ πρῶτον ὅτι ἀπελευθεύεται εἰς τὸ στρατόπεδον τὸ ἐλληνικόν. ἀλλ' ἡ κρίσις τοῦ τοιοῦτου φρονίμου ἀνδρὸς ἐστάθη ἀνωτέρα τῆς ἐλπίδος ἡμῶν. ἅμα ὅπου ἔφθασαν τὰ ἡμέτερα πρὸς αὐτὸν γράμματα, διαλαμβάνοντα ὅτι πάσχομεν πανταχόθεν, ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς ἐπέστη ἡμῖν καὶ ἐλύτρωσεν ἡμᾶς ἐκ τῆς μανίας τῶν αἰγυπτίων, ὡς ποτὲ ὁ μωϋσῆς τοὺς Ἰσραηλίτας.- νῦν ἔγνωμεν ἀληθῶς, ὅτι ἐξάπέστειλε κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ἀδικούντων ἡμᾶς. ὅθεν δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν τὸν κυβερνήτην καὶ προνοητὴν τοῦ παντός, ἐποιήσαμεν παράκλησιν μυστικὴν ὑπὲρ τῆς ζωῆς καὶ ὑγίας τῶν τριῶν δυνάμεων, καὶ ὑπὲρ τῆς πολυχρονίου στερεώσεως καὶ κατευοδόσεως εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν σοῦ τοῦ κυβερνήτου.- ἀλλ' ὅσον νὰ αἰσθανθῶμεν τῆς χαρᾶς, ὅσον νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν πρὸς τὸν θεὸν ἱκεσίαν ὁ γενναϊόφρων στρατηγὸς Διαμαντὴς ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, μᾶς ἐπρότεινε, ὅτι ἀναγκάζεται νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ νὰ καταφθάσῃ ὅσον τάχιστα εἰς τὸ στρατόπεδον. τοῦτο τὸ ἄκουσμα πάλιν πόσον μᾶς ἐλύπησε. πόσας θρηνῶδεις φωνὰς μᾶς ἔκαμε νὰ πέμψωμεν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ πόσα δάκρυα ἐχύσαμεν ποταμηδόν, καὶ νὰ τὸ γράψωμεν περιττόν. φθάνει νὰ εἰπῶμεν μόνον ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα ἡ παρουσία εἰς τὰ μέρη τοῦτα ἑνὸς τοιοῦτου φρονίμου ἀνδρός, ἱκανοῦ νὰ πολιτευθῇ καὶ τὰ δύο μέρη πρὸς σωτηρίαν τῆς μικρᾶς ταύτης παροικίας ἡμῶν, καθὼς ἐξ ἐναντίας ἡ ἑλλειψὶς αὐτοῦ ἐπιζήμιος καὶ βλαβερά, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ καταλαμβάνει ὁ κριτικώτατος Κυβερνήτης.- εἶναι ἀνάγκη, ὡς λέγει ὁ στρατηγός, νὰ καταλάβῃ τὸ στρατόπεδον, καὶ νὰ εὐρίσκηται ἐκεῖ· ἀλλὰ τοῦτο (ἂν δὲν σφάλλωμεν) ἐπιδέχεται διόρθωσιν. ἡμεῖς, ἂν λείψῃ οὗτος, ἀφανιζόμεθα, εἰ δὲ αὐτὸ διορθοῦται. ὅθεν ἀφ' οὗ μετὰ πολλῶν δακρύων καὶ παρακλήσεων, μετὰ δεή-

σεων καὶ λόγων » ὅτι τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ χειρῶν αὐτοῦ ἐκζητήσῃ κύριος, μόλις ἐκαταπαίσθῃ νὰ περιμείνῃ ἕως νὰ φθάσῃ εἰς τὴν σὴν ἀντίληψιν ἢ παροῦσα μας ταπεινὴ ἀναφορὰ, προστρέχοντες εἰς τὴν σὴν ἐξοχότητα κα-
θικετεύοντες παρακαλοῦμεν σὲ τὸν φιλάνθρωπον καὶ κατὰ θεῖαν μοῖραν
κυβερνήτην λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου, ἵνα μὴ στερήσῃ ἡμᾶς
τούτου τοῦ κριτικοῦ ἀνδρὸς πρὶν ἐλθὸν φθάσῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου,
ὅτι ἂν δὲν στείλῃτε ἔγγραφον τὴν πρὸς αὐτὸν ἄδειαν τοῦ μείναι παρ' ἡμῖν,
θέλει ἀναχωρήσῃ ἀφευκτα ἀφίνωντας ἡμᾶς ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.
καὶ ἂν (τὸ ὅποῖον καὶ δὲν ἐλπίζομεν ποτὲ) ἀποφασισθῇ νὰ ἔλθῃ αὐτοῦ ὁ
στρατηγὸς οὗτος, πρέπει πρῶτον νὰ γίνῃ τρόπος ὅπου νὰ ἀναχωρήσωμεν
καὶ ἡμεῖς οἱ ἐδῶ πέντε δέκα ἄνθρωποι ὅπου ἡμποροῦμεν νὰ ψωμοζήσωμεν
αὐτοῦ, οἱ δὲ ἄλλοι νὰ μείνουν ἔρημοι πάσης βοηθείας καὶ ἐλπίδος, καὶ ἐπει-
τα νὰ σηκωθῇ ὁ στρατηγός. εἰ δὲ μὴ ἀλλέως, χάνομεν δλας τὰς ἐλπίδας τῆς
σωτηρίας ἡμῶν.-

ἐξοχώτατε ἐχύσαμεν καὶ ἡμεῖς αἷματα ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἔχομεν καὶ
ἡμεῖς φιλογένειαν, ὡς τὸ ἀπεδείξαμεν δι' ἀναφορᾶς σταλείσης τὸ πρῶτον
εἰς τὴν παλαιὰν διοίκησιν. καὶ πρέπει νὰ μὴ χάσωμεν ἐπὶ μιᾷ ὥρας τῶν
τόσων χρόνων τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, ἀλλὰ νὰ δυνηθῶμεν διὰ
τῆς ἐμφρόνου διοικήσεώς σου νὰ τρυγήσωμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς καρποὺς τῶν
πόνων μας.-

αωκη: μαῖου: α^υ:

ὑποκλινέσταισι δοῦλοι καὶ δλως
ὑμέτεροι οἱ ὑπὸ τὴν ἐπισκοπὴν Πίδνας τῆς
μακεδονίας

» διάπηρος εὐχέτησας. κάτζη λοτίς
» τον σῦσεβόν σου. κάτορθομάτων
» ο ελάχιστως. πνευματικὸς
ματθαῖος

»ελάχιστως εἰ κέτισας ὁ μοναχὸς

Διονίσσιος ἡγούμενος τῆς μακριᾶς ράχης

» δροσινὸς χ: Ἰωάννου

» νηκωλαου: ἀργηρη:

» ἀντώνης: Ἰωάννου

» ὁ κατὰ πάντα ταπεινότητος
δούλος σας λιόλιος προεστὼς
κατερίνης

» ὑποκλινέστατος δούλος γερο
γιανης προεστος μενλῆκι

5*

+ ὑψηλότατε, θεοσεβέστατε, θεόπεμπε, χαριτώνυμε, Ζηλωτά, καὶ προασπιστὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ Διοικητά, τοῦ πάλοι ποτέ περιφήμου, νῦν δὲ τάλαιπώρου γένους τῶν Ἑλλήνων. Τὴν θεοσυντήρητον αὐτῆς ὑψηλότητα, ὡς εἰκὸς προσκυνοῦμεν, ὁλοψύχως ἐπευχόμενοι.

+ Ἀναφέρομεν αὐτῇ, θεοσυντήρητε! ἐκ πολλῆς θλίψεως, καὶ συνοχῆς καρδίας, μετὰ δακρύων πολλῶν, ὡς παρὰ θεοῦ, καὶ τῶν τῆς πίστεως ὑπερασπιστῶν ἀποσταλέντα χαριτώνυμον, τὰ τῆς θείας συντελέσαντα προνοίας βουλεῦματα, ὅπως ἀναμνησθῇ, καὶ τούτου τοῦ Ἱεροῦ περιβόλου, τῆς παμμεγίστης Κυρίας, πρώην μὲν ἀνθοῦντος, ἤδη δὲ τὰ ἔσχατα πνέοντος, παραβραχὺ τὴν τελείαν ἐπιμένοντος ἐρήμωσιν, εἰ μὴ βραχίων κραταιά, ἐπιλάβοιτο ταχέως* προνοουμένη τὴν τούτου ὑπεράσπισιν, καὶ συντήρησιν, ἐν ἀμχανίᾳ τοῦ ὄντος ἤδη τυγχάνοντος.

Πρόφθασον οὖν, θεοσεβέστατε Ζηλωτά! καὶ μὴ παρίδῃς τὴν οἰκτρὰν ἡμῶν ὑπὲρ τούτου Ἰκέσιον δέησιν. ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐπικειμένων ἡμῖν δεινῶν, καὶ πέρα δεινῶν, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς μέλαν, καὶ πυκνότατον νέφος διάλυσον. τὰς ἀκτινοβόλους ἀστραπὰς τῶν δυνάμεων σου, ταχέως ἐξαπόστειλον. ὅπως δι' αὐτῆς ῥυσθῇμεν τῶν ἐπικειμένων ἀνιαρῶν, χεῖρας αἶροντες δοξάσωμεν τὸν παντεπόπτην, καὶ κηδεμόνα τῶν πάντων, καὶ τὸν δι' αὐτοῦ, ἐκτελοῦντα τὰ βέλτιστα, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Πρόφθασον, πρόφθασον, ὦ πανευσεβέστατε! καὶ πανευκλεέστατε. Εὐχος καὶ δόξα τῶν πιστῶν, διάσωσον, διατήρησον, καὶ διαφυλάξον, τὸν τὸν ἱερὸν τοῦτον Κάρμηλον, τὸν πολλὰς, οὐ μίαν προφήτου ψυχάς, ἐκθρέψαντα. τὸν Κληρὸν τῆς θεομήτορος, τὸν λιμένα τῶν χειμαζομένων χριστιανῶν, τὸν εὐανθῇ λειμῶνα τῶν πιστῶν, τὸν πολλὰ τερπνὰ ἄνθη ἀναδείξαντα, τοῦ παραδείσου. τὸ τετυρωμένον ὄρος, καὶ εὐθυνούμενον πάλοι, νῦν δὲ γεγυμνωμένον, πιεζόμενον καὶ κατατυραννόμενον, μονονοῦν'δέ, καὶ εἰς τέλειον ἀφορῶντα τὸν ἀφανισμόν, εἰ μὴ τις θεία ἐπισκοπὴ ἐπισκέπῃται τοῦτο. μὴ τοίνυν παρίδῃς ἡμᾶς ὁ παρὰ θεοῦ ἀπεσταλμένος, χαριτώνυμε! κινδυνεύοντας, καὶ μὴ δυναμένους, ἔτι διατηρῆσαι, καὶ διαφυλάξαι τὰ ἀρχαῖα ταῦτα καὶ εὐαγὴ μοναστήρια. τὰ τῶν πιστῶν αὐχήματα, καὶ τοῦ γένους σεμνολογήματα, τὰ καταφύγια τῶν κινδυνευόντων, τῶν ὀδυνομένων τὰ θεραπευτήρια. οὕτω δὲ τούτων διακειμένων, πρέσβιν εὐπρόσδεκτον προβάλλουσι τὴν ἔφορον, καὶ προστάτιδα, καὶ φύλακα ἄγρυπνον,

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γενικὴ Γραμματεία φ. 81, 8-9 Ἰουνίου 1828. Δίφυλλον. Τὸ 2^{ον} φύλ. λευκὸν καὶ ἐπὶ τοῦ νώτου «εἰς τὴν 5231» καὶ τρεῖς σταυροί. Συνημμένον εἰς ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Ἀντωνίου Κριεζῆ, ἐν Θάσφ ἐκ τοῦ πλοίου «Ἐπαμεινώνδας» τῇ 8 Ἰουνίου 1828 πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον (Ἰω. Καποδίστριαν). Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

τὴν παντάνασσαν θεοτόκον, καὶ τοὺς ἐν τῷδε διαπρέψαντας ἁγίους, ἐπὶ τὸ προκαταλαβεῖν, καὶ ἀνασῶσαι, ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ τῆς δυσσεβοῦς τυραννίδος, τοῦ ἀραβικοῦ ποταμοῦ τὰ ἱερὰ ταῦτα κατακλῦσαι σεμνεῖα σπεύδοντος, πρὸς ἐντροπὴν τοῦ γένους καὶ ὄνειδος.

Διὸ Διάπυρε ζηλωτά, καὶ θερμότατε προστάτα τῶν καλῶν, ἐπίβλεπον ἐφ' ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ μετὰ θεόν, καὶ τὴν ἔφορον ἡμῶν, τὴν ἄγκυραν τῆς ἡμῶν ῥίπτομεν ἐλπίδος.

Ἀνδρίζου λοιπόν, καὶ Ἰσχυε, Ἰσμαηλίτην καθυποτάτων λαόν, καὶ πηλὸν ἐν πλατείαις, ἐν τοῖς ποσὶ σου καταλαίμων. ἔχεις γὰρ τὸν κραταῖον ἐν πολέμοις συλλήπτορα, ὥς τὸ πάλαι ὁ μέγας ἐν βασιλεῦσι, καὶ πρῶτος τῶν χριστιανῶν Βασιλεὺς.

» οἱ ἐν παντὶ τόπῳ τοῦ Ἀθωνος δικήτορες καθικετεύομεν.

6*

Εξοχότατε Κυβερνήτα!

Ἡ πρόνοια τοῦ θεοῦ ἀφ' οὗ ἀπεφάσισε νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Γένος, ηὐδόκησε νὰ τὸ εὐεργετήσῃ μὲ τὴν Κυβέρνησιν ἐνὸς τοιοῦτου πατρὸς, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιφάνεια ἐβεβαίωσεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, δὲν λέγω τὰς ἐλπίδας, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἀπελευθέρωσίν του. εἰς τὴν περασμένην εποχὴν μόλον, ὅτι ὅλοι ἠγωνιζόμεθα διὰ τὸ κοινὸν καλὸν τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τὴν ἀποτείναξιν τοῦ τυραννικοῦ ζυγοῦ, μὴ δυνάμενοι ὁμῶς νὰ τὸ τελεσφορήσωμεν διὰ ἑλλειψιν πολλῶν Ἀναγκαίων, καὶ διὰ τὴν ἀνικανότητά μας, καὶ ἀνισότητά ὥς πρὸς τὸν ἐχθρόν, ὑπεκλίναμεν εἰς τοῦτον ἐκ νέου καὶ ἄκοντες. κατὰ δὲ τὸν παρελθόντα Μάϊον ὁποῦ ἡ ἐπαρχία Πύδνας ἔλαβε τὴν τόλμην νὰ προκύψῃ μὲ διαστολὴν καὶ σέβας ἐνώπιον τῆς συμπαθεστάτης Σ. Ἐξοχότητός σου διὰ ταπεινῆς ἱκετικῆς ἀναφορᾶς, καὶ ἐκ τούτου ἠξιώθη νὰ ἀκούσῃ ἐμμέσως, ὅτι εἰσηκούσθῃ ἡ δέησίς της, ἔκτοτε ἐλάβαμεν τὸ θάρρος μετὰ βεβαιότητος, ὅτι θέλει δυνηθῶμεν νὰ τρυγήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν καρπὸν τῶν πόνων μας.- κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἡ τύχη μᾶς ἐβοήθησε νὰ ἰδῶμεν καὶ Σ. Διαταγὴν ἀνὰ χειρὰς τῶν ἡμετέρων ὀλυμπίων ὀπλαρχηγῶν, ἦν λαβόντες μετ' εὐλαβείας, καὶ ἀναγνόντες προσεκτικῶς τὰς πατρῷας ἐρμηνείας καὶ παραινέσεις, τόσον ἐθαῦρόνθημεν, ὥστε μόλον ὅτι βλέπομεν τὸν ἐχθρόν κινούμενον καθ' ἡμῶν ἀγρίως καὶ ἀπανθρώπως,

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γεν. Γραμματεία, φ. 196, 13-23 Ἀπριλίου 1829, ὑποφ. 22-23 Ἀπριλίου 1829. Δίφυλλον. Ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ 2ου φύλ. «πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος». Συνημμένον πρὸς τὸ προηγούμενον. Αἱ ὑπογραφαὶ ἰδιόχειροι. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

ἐλάβαμεν στερεὰς ἐλπίδας, ὅτι δὲν θέλει δυνηθῇ πλέον νὰ μᾶς κατατρέξῃ μὲ θάνατον. ὁθεν συναθροισθὲν μυστικῶς ἅπαν τὸ ὑποφαινόμενον σύστημα, καὶ ἀράμενον ἱκέτιδας χεῖρας πρὸς θεὸν διὰ νὰ πολυχρονῇ τὰς τρεῖς μεγάλας Δυνάμεις, καὶ τὸν Σ. Κυβερνήτην ἡμῶν, ἀπεφασίσαμεν νὰ λάβωμεν τὸ θάρρος διὰ νὰ ἐμφανίσωμεν κοινῶς τὴν εὐτέλειάν μας, καὶ τοῦτον αὐτὸν τὸν ἐγκάρδιόν μας ἔρωτα πρὸς τὴν Σ. Ἐξοχότητά σου, τὸν κοινόν πατέρα καὶ σωτήρα μας, καὶ ἐπομένως νὰ παρακαλέσωμεν μὲ δάκρυα διὰ νὰ ἐπιβλέψῃ καὶ εἰς ἡμᾶς δυστυχοῦντας καὶ πάσχοντας κακῶς, ἐκ τούτου τοῦ τυραννικωτάτου ζυγοῦ, οἵτινες ἂν ἔφθασε νὰ φανῶμεν καὶ κατὰ τι ἐλλειπεῖς ἐξαγοραζόμενοι τὸν τύραννον, ἐφάνημεν ὁμῶς καὶ πρόθυμοι νὰ θυσιάσωμεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν μας ζωὴν, καθὼς καὶ πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἐθυσιάσθησαν τούτου ἕνεκα, καὶ παραβλέπουσα εἴ τι ἐν τῷ παρόντι καιρῷ ἡμάρτομεν ὡς ὑπὸ ζυγόν καὶ ζυγόν τυραννικόν, νὰ μᾶς ἀξιώσῃ τῆς χάριτος διὰ νὰ καταταχθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Ἑθνους, καὶ νὰ μὴ κλεισθῶμεν ἔξω τῆς θύρας, ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς ἀντιδόσεως, καὶ χάσωμεν ἀξιοδακρύτως μόνοι ἡμεῖς τὰ δίκαια.

Ἐξοχώτατε! εἰς τὴν πρόνοιάν σου καὶ εἰς τὴν συμπάθειάν σου ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἐπεστηριγμένην ὅλην τὴν βεβαιότητα τῶν ἐλπίδων μας, μὲ τὴν ὁποίαν ζῶμεν καὶ ἀναπνέομεν τοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς ἀέρα, καὶ ἄμποτε ἡ δαψίλεια τοῦ Ἑλέους σου νὰ φανῇ καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς δυστυχεῖς, οἵτινες παρακαλοῦμεν μὲ θερμὰ δάκρυα, εἰ καὶ ἀνάξιοι, νὰ ἀξιοθῶμεν

Σ: Διαταγὴν σου περὶ τῶν πρακτέων.-

προσκυνοῦμεν ταπεινότατα, καὶ μένομεν μὲ ὄλον τὸ ὀφειλόμενον σέβας.

1829: μαρτίου: 25:

ἐν Ὀλύμπῳ

ὑποκλινέστατοι δοῦλοι

οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ προεστώτες, τοῦ ἱερατικοῦ
καὶ λαϊκοῦ τάγματος τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν
Κύτρου, Πλαταμῶνος, καὶ Πέτρας τῶν ἐν
Ὀλύμπῳ

» κοσμᾶς Ἱερομόναχος, πληρεξούσιος, τῶν
ἀρχιερέων, καὶ ἱερέων
» νικολαὸς εμμανουὴλ πληρεξούσιος τῶν
προεστώτων (;) του λαϊκου ταγματος

7*

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα!

Ἐλάβαμεν τὴν ὑπ' ἄρ: 12328: Σ. Διαταγὴν σας τῆς 13: μαΐου.- με ἀνέκφραστον καὶ βαθεῖαν χαρὰν ἀνέγνωμεν ὅσα πατρικῶς καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον μᾶς διατάττετε, τὰ ὅποια χρεωστοῦμεν νὰ φυλάξωμεν ἀπαρασάλευτα, ἄχρι ἐκείνης τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ Σ. Κυβέρνησις θέλει μᾶς δώσει νέους τρόπους ζωῆς, καὶ νέας ὁδηγίας, ἐμβάζουσα καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν χορὸν τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἡ εὐσπλαγχνία τῶν τριῶν μεγάλων συμμάχων Δυνάμεων ἐχορήγησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπειδὴ γνωρίζομεν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ παρευρεθῇ καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἓνας τακτικὸς πληρεξούσιος εἰς τὴν τετάρτην Γενησομένην συνέλευσιν διὰ νὰ προβάλλῃ τὰ δίκαια τῆς πατρίδος μας, καὶ ὁ Νυν καιρὸς δὲν μᾶς τὸ συγχωρεῖ, λαμβάνομεν τὴν τὸλμην νὰ προκύψωμεν με διαστολὴν καὶ σέβας ἐνώπιον τῆς συμπαθεστάτης Ἐξοχότητός σας, καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ δεχθῆτε καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν ὀλυμπίων τὴν πληρεξουσιότητα ὑπερασπιζόμενοι τὰ δίκαια τῆς δυστυχεστάτης πατρίδος μας. καὶ περὶ μὲν τούτου ἔχομεν χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι δὲν θέλετε μᾶς ἐγκαταλείπει. διότι δὲ εἴσθε εἰς ἀπείρους φροντίδας ἐπιφορτίζεται τὸ βάρος τοῦ νὰ σᾶς ἐνθυμίζῃ ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ὁ συμπολίτης μας κύριος Ἀναστάσιος ἑλαιῶν.-

Ἡ πρὸς τὸν Διοικητὴν Σκοπέλου καὶ Σκιάθου ν. Διαταγὴ σας ἐλήφθη ἐν καιρῷ. καὶ ὅσον ὠφέλησε, τόσον κακοφάνισμὸν ἐπροξένησεν εἰς τὸν Διοικητὴν καὶ ἐγκατοίκους. καὶ ὥς πληροφορούμεθα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπόν μας ἡμπορεῖ νὰ γράψουν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν πολλὰ ἐναντία διὰ ἡμᾶς. εἴμεθα ὁμῶς ἄθωοι ἀπὸ ὅλα ὅσα ἤθελε μηχανορραφήσωσι καθ' ἡμῶν, καὶ εἰς πᾶσαν αὐτῶν ἀντιλογίαν ἐτοιμότετοι.- Ἀποροῦμεν διὰ ποίας αἰτίας εὐρίσκονται πρὸς ἡμᾶς τόσον ἐμπαθῶς, ὥστε καὶ με ὅλον, ὅτι ἔλαβον τὴν ν. Διαταγὴν σας ἐμποδίζουσιν εἰσέτι μίαν γυναῖκα χήραν λιάκιναν ὀνομαζομένην διὰ πράγματα τοῦ ἀνδρός της Γενομένου θύμα εἰς εὐριππὸν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ἀπὸ τὰ ὅποια αὐτὴ ἡ δυστυχεστάτη δὲν ἔχει οὐδεμίαν εἰδησιν.- κρισολογεῖται ἀδιακόπως.- καὶ μήτε ἡμπορεῖ νὰ ἐλευθερωθῇ ποτὲ ἀπὸ τὰ τοιαῦτα, ἐὰν δὲν σταλθῇ πρὸς τὸν Διοικητὴν ἰδιαιτέρα Σ. Διαταγὴ περὶ ταύτης καὶ μόνον.- τοῦτο δὲν ἔφερεν ὀλίγην ψύχραν εἰς τοὺς στρατιώτας μας

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γεν. Γραμματεία φ. 206, ὑποφ. 15-16 Ἰουνίου 1829. Δίφυλλον. Ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ 2ου φύλ. «16644. Διαμαντὴς Νικολάου» καὶ «πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος κύριον Ἰωάννην Καποδίστριαν προσκυνητῶς». Ἡ ὑπογραφή ἰδιόχειρος. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

βλέποντας τοῦ Διοικητοῦ τὰ ἐπιχειρήματα ἐναντία μὲ τὰς Διαταγὰς τῆς Ὑ. Κυβερνήσεως.

ἐπειδὴ ἤμποροῦμεν νὰ σᾶς βαρύνωμεν μὲ τὰς πολυλογίας ἀφήσαμεν πολλὰ νὰ τὰ δμιλήσῃ ὁ κομιστὴς διὰ ζώσης φωνῆς.-

κατ' αὐτὰς ἦλθεν εἰς τρίκκαλα πληρεξούσιος ἐπίτροπος ὧν τούτων τῶν μερῶν ὁ σιλικτάρης, ἀνὴρ πανοῦργος καὶ πολύτροπος.- εἰς αὐτὸν ἡ πολιτικὴ δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἰσχύν. πρὸς οἰκονομικὸν πολίτευμα ὅμως ἐπῆγαν εἰς προσκύνησίν του ὅλοι οἱ Καπηταναῖοι. εἶθε νὰ δυνηθῶμεν νὰ τὸν πολιτευθῶμεν. διὰ νὰ μὴ (δὲ μὴ γένοιτο) χάσωμεν τοὺς σκοποὺς μας ἀνωφελῶς.- ὅθεν ἡ παροῦσα ὑπογράφεται μόνον ἀπὸ ἐμέ.

προσκυνῶ ταπεινῶς, καὶ μένω μὲ ὄλον τὸ ὀφειλόμενον σέβας

1829: Ἰουνίου: 15:

ἐν Ὀλύμπῳ

ὑποκλινέστατος Δούλος

ὁ πλιριξούσιος τον πολιμικὸν

δπλον

Διαμαντῆς νικολάου δλιμπιος

8*

ἐξοχώτατε Κυβερνήτα!

ἐλάβαμεν τὴν ὑπ' ἀρ. 12328: σεβασμίαν Διαταγὴν σας τῆς 13: μαΐου.- μὲ ἀνέκφραστον καὶ βαθεῖαν χαρὰν ἀνέγνωμεν ὅσα πατρικῶς μᾶς Διατάττετε, καὶ φυλάττοντες ἀπαρασάλευτα εἶθε νὰ δυνηθῶμεν νὰ μείνωμεν ἀβλαβεῖς ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἕως ὅτου νὰ ἰδῶμεν νὰ λάμψῃ καὶ εἰς τὰ μέρη μας, τὰ ὅποια εἶναι κεκαλυμμένα ἀπὸ τὸ σκότος τῆς βαρβαρικῆς τυραννίας, τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἡ εὐσπλαγχνία τῶν τριῶν μεγάλων συμμάχων Δυνάμεων ἐχορήγησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς Σ. Ἐξοχότητός σας.

γνωρίζομεν ἀναγκαιότατον τὸ νὰ στείλωμεν τακτικὸν πληρεξούσιον διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν, καὶ νὰ προβάλῃ τὰ δίκαια τῆς πατρίδος μας. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ νῦν καιρὸς δὲν μᾶς τὸ συγχωρεῖ, λαμβάνομεν τὴν τόλμην νὰ προκύψωμεν μὲ Διαστολὴν καὶ σέβας ἐνώπιον τῆς συμπαθεστάτης ἐξοχότητός σας καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ δεχθῇτε καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν ὀλυμπίων τὴν πληρεξουσιότητα, ὑπερασπιζόμενοι τὰ δίκαια τῆς δυστυχεστάτης πατρίδος μας. διότι δὲ εὐρίσκεσθε εἰς ἀπείρους φροντίδας ἐπιφορτίζεται τὸ βάρος τοῦ νὰ σᾶς ἐνθυμίξῃ ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ὁ

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γεν. Γραμματεία, φ. 206, ὑποφ. 15-16 Ἰουνίου 1829. Δίφυλλον. Ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ 2ου φύλ. «16647. Πληρεξούσιοι Ὀλύμπου» καὶ «πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος κύριον Ἰωάννην Καποδίστριαν». Τηρεῖται ἡ γραφή. Συνημμένον πρὸς τὸ προηγούμενον. Ἀνέκδοτον.

συμπολίτης μας κύριος Ἀναστάσιος ἔλαιων καὶ εἶθε νὰ μᾶς εὐσπλαγχνιθῇτε ἐπιβλέποντες ο ἰλέω τῷ ὁμματι εἰς τὴν ἀξιοθρήνητον αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, εἰς τὴν ἀποτεínaξιν τῆς ὁποίας ἐκινήσαμεν τὰ ὅπλα κατ' ἀρχάς, χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν νὰ κατορθώσωμεν τίποτε, ὄντες ἀνίκανοι, καὶ ἐλειπεῖς ἀπὸ πολλὰ ἀναγκαῖα πολεμοφόδια.

» Ἐξοχώτατε! ἐκάμαμεν θυσίας καὶ σφαγάς. ἐδοκιμάσαμεν αἰχμαλωσίας γυναικοπαίδων, καὶ στερήσεις ὑπαρχόντων. ὅλα δὲ ταῦτα ἐκτιμῶνται ὡς οὐδέν, ἐὰν ὁ θεὸς θελήσῃ νὰ λάμψῃ καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ λαμπρότατον φῶς τῆς ἐλευθερίας. ἂν δὲ (ὁ θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ) κλεισθῶμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος, καὶ δέν καταταχθῶμεν εἰς τοῦ Ἔθνους τὸν κατάλογον, χρεωστοδύμεν νὰ προτιμήσωμεν ἓνα θάνατον μεσὰ εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ τοιαύτην ἐπονειδιστον ζῶην καὶ γεμάτην ἀπὸ δυστυχίας. ὅτι ἔως τώρα ἡ Ἐλπίς τῆς εὐσπλαγχνίας σας μᾶς ἐφύλαξε καὶ μᾶς φυλάγει, καὶ μὲ αὐτὴν ἀναπνέομεν τὸν ἐπὶ γῆς ἀέρα, καὶ ἄμποτε νὰ μὴ μᾶς ἀφήσῃτε ἀπὸ τὸ χέρι σας.-

μένομεν μέ ὅλον τὸ ὀφειλόμενον σέβας.-

τῆς Σ. Ἐξοχότητός σας

1829: ἰουνίου: 15:

ἐν ὀλύμπῳ

ὑποκλινέστατοι Δοῦλοι

οἱ τε ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ καταλόγου

καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν κωμοπόλεων

καὶ χωρίων τῶν γνωστῶν

τριῶν ἐπαρχιῶν τῶν ἐν ὀλύμπῳ.

» κοσμάς Ἱερομόναχος, πληρεξούσιος τῶν ἐκ τοῦ ἱεράτικου καταλόγου.

» νικολαὸς εμμανουήλ πληρεξούσιος τῶν πολητικῶν.-

9*

Πρὸς τοὺς διὰ τὴν Δ! Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἐλλογιμωτάτους πληρεξουσίους τῶν τῆς ἀνατολικομεσημβρινῆς Μακεδονίας ἐπαρχιῶν Κύριον Δημήτριον Σταγειρίτην καὶ Κύριον Γεώργιον Χρυσήδην.-

Ἐπειδὴ ἡ Κασάνδρια διὰ τοὺς μεγάλους ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους ἀγῶνάς της διὰ τὰς πολλὰς ὑπὲρ αὐτοῦ θυσίας της καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν δίκαιά της, εἶχε μὲν τὸ δικαίωμα νὰ στείλῃ καὶ αὐτὴ καθ' αὐτὸ πολίτην της πληρεξούσιον εἰδήμονα τῶν ἐν αὐτῇ διατρεξάντων, κατὰ δὲ τοὺς παραστά-

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γεν. Γραμματεία, φ. 207, ὑποφ. 26-27 Ἰουνίου 1829. Μονόφυλλον συνημμένον πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 819 / ἐν Σκοπέλῳ τῇ 26: Ἰουνίου 1829 ἀναφορὰν τοῦ Προσ. Διοικητοῦ τῆς Ν: Σκοπέλου Δ. Κριεζῆ πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

τας, τοὺς ὁποίους εἶχεν εἰς τὴν βουλὴν τοῦ Ἑθνους ὀλικῶς ἡ Μακεδονία, ἐστοχάσθημεν ὅτι δὲν χωρεῖ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων ἄλλη дуάς, δὲν ἐκλέξαμεν μὲν τινὰ ἐξ αὐτῶν, στέλλεται δὲ παρ' αὐτῆς ὁ Κύριος Γεώργιος Ἀδάμ, τὸν ὁποῖον θέλετε γνωρίζει εἰς τὰς ἰδιαιτέρας σας Συνομιλίας, ὡς τέλειον συμπληρεξούσιον, καὶ πληροφοροῦμενοι παρ' αὐτοῦ, ὅσα ἀγνοοῦνται παρ' ὑμῶν περὶ τῶν Γενικῶν δικαίων τῆς χερσονήσου ταύτης θέλετε παριστάνει αὐτὰ ἡ Σοφολογιότης σας, χρείας τυχοῦσης, εἰς τὴν τοῦ Ἑθνους Συνέλευσιν.-

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τῆς τοιαύτης αὐτοῦ πληρεξουσιότητος θέλει ἐπιφέρει τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένον ἔγγραφον.-

τῇ 7: Ἰουνίου: 1829: ἐν Σκοπέλῳ

οἱ πατριῶται καὶ ἐκλογεῖς ὑμῶν
ἀστέριος Φιλίππου ὁ τῆς Ἑκλε-
κτικῆς Συναθροίσεως πρόεδρος.

Χ^η Ναοὺμ παπὰ πάνου
πασχάλης Γεωργίου
Κωνσταντίνος Ἀδάμ
Γεωργάκης Πανταζῆ
Παῦλος Δημητρίου

ἴσον ἀπαράλλακτον

ἐν Σκοπέλῳ τῇ 26:

Ἰουνίου 1829:

(Τ. Σ.)

ὁ προσ. Διοικητῆς Σκοπέλου
Δ. Κριεζῆς.

10*

Ἐ ξ ο χ ώ τ α τ ε .

Οἱ τῶν πέντε ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας πληρεξούσιοι λαμβάνουν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωσι τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα νὰ εὐδοκήσῃ νὰ συστήσῃ τὴν ἐγκλειστον αὐτῶν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν

* Εἰς Γ.Α.Κ., Ἱστορικὰ Ἀρχεῖα Γιάννη Βλαχογιάννη, φ. 84 Γενικῆς Γραμματείας, Αὐγουστος-Δεκέμβριος 1829, ὑποφ. 4-5 Αὐγούστου 1829. Δίφυλλον. Ἐπὶ τοῦ νώτου τοῦ 2^{ου} φύλ. «17197 Πληρεξ. Μακεδονίας». Αἱ ὑπογραφαὶ ἰδιόχειροι. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

ὕπερ τῶν δικαίων λαοῦ ἀξίου τῶν ὑψηλῶν φροντίδων τῆς ὑμετέρας Ἐξο-
χότητος καὶ τῆς συμπαθείας τοῦ πολιτισμένου κόσμου.-

Ἵποσημειοῦνται δὲ μὲ βαθύτατον σέβας
τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος

ἐν Ἀργεὶ τὴν 4 Αὐγούστου 1829 οἱ τῶν πέντε τῆς Μακεδονίας ἐπαρχιῶν
πληρεξούσιοι.-

Γ. Χρυσήδης
Ἀθανάσιος Σκανδαλίδης
Δημήτριος σταγειρίτης
Βάιος Γεωργίου
Παναγιώτης Ναοῦμ.

11*

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Δ! τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν

Εἶναι πασιδὴλον εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἅμα ὁμολογούμενον, ὅτι ἀνάμεσα εἰς τὰς κατὰ συνέχειαν, καὶ ἐν γένει συσχετικὰς διαφόρους Ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων τοὺς λαοὺς θεῖος δεσμὸς ἤνωσεν εἰς τὸν ὑπὲρ Πατρί-
δος δίκαιον καὶ ἱερὸν ἀγῶνα, ἡ Μακεδονία, ἥτις ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστά-
σεως, δι' ἀντικείμενόν της τὸ σπουδαιότατον θεωρεῖ τοὺς γενικοὺς σκοποὺς
τῆς ὁλομελείας, καὶ εἰς τὰς ἐναγωνίους ἐκείνας ἀρχὰς τῶν Ἑλληνικῶν
πραγμάτων, ἐπὶ τῆς κεντρικῆς θέσεώς της προμαχομένη ὑπὲρ αὐτῶν, διὰ
τὴν ἀναγκαιότητα τὸν χεῖμαρρον τῶν γενικῶν ἐκείνων ἐκστρατειῶν τοῦ ἐχθροῦ,
ἐθυσίασε γενναιοφρόνως ὅλην συνάμα τὴν πολιτικὴν καὶ πραγματικὴν σύ-
στασίν της καὶ τὸ πλέον σχεδὸν τῆς φυσικῆς της ὑπάρξεως, καὶ μετὰ τὴν
ἐκ τοῦ πολέμου ἀπευκταίαν τύχην της δὲν ἔλλειπεν, ἀλλ' οὔτε ἔπαυσε ποτὲ
ἀπὸ τοῦ νὰ συναγωνίζεται διὰ τῶν μελῶν της, ὁμοῦ μὲ τοὺς λοιποὺς Ἑλληνας,
καὶ μάλιστα στρατιωτικῶς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὡς τοῦτο οἶδεν ἀκρι-
βῶς, καὶ ἐν συναισθήσει διατρανοῖ ἡ εὐαισθησία Σας. Τίς τῶν ὁμογενῶν,
καὶ ἐξαιρέτως τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἤδη Σεβαστῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐθ-
νοῦ δὲν γνωρίζει ἢ δὲν ἔχει εἰσέτι τὴν μνήμην ἀκμάζουσας, ὅτι ἡ Κασσάν-
δρα, τὰ Χάσια, τὰ Μαδέμια, ἡ Ἀνατολικομεσημβρινὴ αὕτη Μακεδονία,
ἐνῶ ἀντεπολέμει μὲ τὰς τοπικὰς καὶ γειτνιαζούσας δυνάμεις τῶν ἐχθρῶν,
ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπανταχοῦ τότε Ἑλληνες, πρώτη διὰ τὴν τοπικὴν θέσιν

* Κοκκίνου Διονυσίου, *Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις*, τόμ. 12ος, σσ. 318-320, Ἀθήναι 1960 καὶ εἰς *Ἀρχεῖα Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας*, τόμος 2ος, «Δ! ἐν Ἀργεὶ Ἐθνοσυνέλευ-
σις» Ἀθήναι 1973, σσ. 641-643.

της ἔλαβε τὴν τύχην νὰ ἀντιπαραταχθῇ ὡς προμαχὼν ὑπὲρ τῆς ὅλης Ἑλλάδος, ἐναντίον τῶν κατ' αὐτῆς ἐπερχομένων τότε γενικῶν καὶ ἀκατασχέτων δυνάμεων τοῦ ἐθρικοῦ κράτους, καὶ μόνη, διὰ τὴν ἠθικὴν περὶ τὸ Ἔθνος σταθερὰν καὶ εἰλικρινεστάτην διάθεσίν της, νὰ ἔλθῃ γενναιοφρόνως μὲ αὐτὰς εἰς συμπλοκὰς καὶ συστάδην μάχας, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ, ἂν δυνηθῇ, διόλου τὴν πρόοδόν των μὲ τὸν προφανέστατον κίνδυνόν της, ἢ τοῦλάχιστον, ἐφ' ὅσον ἤθελε δυνηθῇ, διὰ νὰ δώσῃ μὲ τὴν ἀπαραδειγμάτιστον ταύτην θυσίαν της, εὐκαιρίαν εἰς τοὺς λοιποὺς Ἑλληνας νὰ παρασκευασθῶσι διὰ τοὺς τοιοῦτους ἀγῶνας, καθὼς καὶ τὴν ἐχορήγησε; Δὲν εἶναι οὐδὲ τὰ ἀκόλουθα ἀγνοούμενα, πῶς μεταξὺ πολέμων, διαφόρων καὶ ἀλλεπαλλήλων, ἀνδραγαθοῦσα καὶ πάσχουσα ἡ Μακεδονικὴ αὕτη Ἑλλάς, ἕως οὗ τὰ ἀπὸ Στρυμόνος μέχρι τοῦ Θερμαϊκοῦ καὶ τῶν Ἰσθμῶν μεσόγειά της, αἵματι, πυρὶ καὶ σιδήρῳ ἐμίγησαν, συνεκρότησεν ἀφ' ἐαυτῆς κατὰ τοὺς Ἰσθμοὺς τοῦ Ἀθωνος καὶ τῆς Κασσάνδρας τὰ ἀντιβοηθούμενα δύο στρατόπεδά της. Τὸ κατὸρθωμα τοῦτο κατηνάγκασε τοὺς ἐχθροὺς νὰ στρατοπεδεύσουν μὲ ὅλα τὰ πολυάριθμα στρατεύματά των ἐκεῖ εἰς ἀντίθεσίν των. Οἱ εἰς αὐτὰ ἀδιάκοποι καθημερινοὶ πόλεμοι, μάλιστα εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κασσάνδρας, ἔκαμαν νὰ πέσουν μυριάδες ἐχθροί, διὰ τὸ ὅποιον, μολονότι ἡ ἀναπληρωματικὴ εἰσροὴ τῶν δυνάμεων των ἀποκατέστησεν εἰς ἐκείνας τὰς θέσεις τὸ γενικὸν στρατόπεδόν των, ἡ Μακεδονικὴ ἐκείνη Ἑλλάς, μόνη, ἄνευ τινός ποθεν οἰασθήποτε βοήθειας, ἀντιμαχομένη ἐναγωνίως, ἕως καὶ αὐτῆς τῆς ἐκεῖθεν ὀλοτελοῦς καταστροφῆς της, οὐ μόνον ἀνεχαίτισε πραγματικῶς, ἐπέκεινα σχεδὸν ὀκτῶ μηνῶν, τὴν πρόοδον τῶν τοιούτων καὶ τοσοῦτων ἐχθρικῶν δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ ἡλάττωσε καὶ ἐξησθένησεν αὐτάς, καὶ τὸ ἀγέρωχον καὶ ὑπερήφανον αὐτῶν φρόνημα ἐταπείνωσε.-

Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, ἡ Νάουσα, ἡ Ἐδεσσα, ἡ Δυτικομεσημβρινὴ αὕτη Μακεδονία, γίνεται ἐπομένως τοῦ πολέμου τὸ θέατρον, καὶ μετὰ πολλὰς καὶ διαφόρους ἀντικρούσεις καὶ μάχας εἰς διάφορα μέρη της, καὶ μάλιστα μὲ τὸν ἐν Ναούσῃ πόλεμον, ἀπησχόλησεν ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ τὸν δεῦτερον χρόνον τὰς δυνάμεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐμπόδισε τὴν πρόοδόν των, μέχρι τῆς ἀξιοδακρύτου καταστροφῆς καὶ ἀνδραποδίσεως ἐκείνης τῆς πόλεως.

Ἐξ ἐκείνου, ἀφοῦ καθ' ἑκάτερον τῶν μερῶν τῆς Μακεδονικῆς ταύτης Ἑλλάδος ἐγένοντο ὑπὲρ ἐαυτῆς, καὶ τῆς ὀλομελείας, τοσαῦται καὶ τοιαῦται θυσίαι, ὅσοι μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας ἡδυνήθησαν νὰ ἐνωθῶσι μὲ τοὺς λαοὺς τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, δὲν ἔλειψαν ἕως τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νὰ συναγωνίζωνται, καὶ μάλιστα στρατιωτικῶς, ὑπὲρ τῆς ὀλομελείας.-

Ἡ Εὐβοία, τὸ Πέτα, τὸ Κομπότι. αἱ Ἀθῆναι, τὸ πρότερον στρατόπε-

δον τῶν Τρικκέρων, διατρανοῦσι τοὺς ὑπὲρ Πατρίδος ἀγῶνας τούτων τῶν Μακεδόνων.- Ὁ κατὰ τὸν Σχοινόλακκα ἐναντίον τῶν Ἀράβων καὶ τοῦ μαχιμωτάτου Ἱμπραήμ ἐνδοξότατος αὐτῶν πόλεμος, ὁ ἐν τῇ ἀπευκταίᾳ ἐκείνῃ καταστροφῇ τῶν περικλεῶν Ψαρῶν, μετὰ καὶ μεγαθύμων Ψαριανῶν διὰ πυρὸς κατὰ τὴν Ἀκρόπολιν εὐκλεέστατος στρατιωτικὸς θάνατος ἐπέκεινα ἑξακοσίων Μακεδόνων. Ἐνδοξοὶ τῶντι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνες, μαρτυροῦσι τὴν σταθερὰν καὶ ἱερὰν αὐτῶν τῶν λαῶν ἀπόφασιν, τὸ νὰ μὴ χωρίσωσι ποτὲ τὴν τύχην των ἀπὸ τὴν τῶν λοιπῶν συναδελφῶν των Ἑλλήνων, μὲ τοὺς ὁποίους φρικτοὶ ὄρκοι τοὺς ἤνωσαν.- Ὁ ὑπερήφανος Βυζαντινὸς στόλος, ὅστις κατετρόμαξε καὶ τὰ πλέον ἀσφαλῆ, ἀφοῦ ἔχασε πολλοὺς, ἐπιμείνας νὰ κάμῃ ἀπόβασιν εἰς τὴν Σκίαθον, ἀνεχώρησε μὲ αἰσχύνῃ, ὑποχωρήσας αὐτὴν εἰς τὴν ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν των.- Ἐνῶ ἡ ἀρίζηλος Ὑδρα ἠγωνίζετο κατὰ θάλασσαν, ἐνεπιστεύετο τὴν ἀσφάλειάν της εἰς τὰ Μακεδονικὰ ταῦτα στρατεύματα, ὀδηγούμενα παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ των Καρατάσσου.- Ἐκστράτευσαν εἰς Ταλάντι, ἠρίστευσαν ἐσχάτως εἰς τὰ Τρίκκερι, καὶ ἤδη ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Πληρεξουσίου Τοποτηρητοῦ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐν Ὀρμπούλαις ἠνωμένοι κατέναντι τῶν ἐχθρῶν, καὶ εἰς Μακρυνόρος, καὶ ἀλλαχοῦ εὐρίσκονται ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς κοινῆς Πατρίδος.

Οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι εὐρισκόμενοι πολυπαθεῖς οὗτοι τῆς Μακεδονίας λαοί, ἄλλο δὲν ἐπιθυμοῦσι ἀντὶ τῶν τοσούτων θυσιῶν καὶ κινδύνων, εἰμὴ νὰ ἴδωσι μίαν, φορὰν καὶ πραγματικῶς τὴν συνέχειαν τῆς ὁλομελείας, τῆς ὁποίας θεωροῦσιν ἀδιαχώριστον τὴν εἰρημένην γῆν τῆς Πατρίδος των, κατὰ τὰς ἱερὰς ἀρχὰς καὶ βάσεις τῶν πράξεων τῶν διαφόρων Ἐθνικῶν Συνελεύσεων, αἱ ὁποῖαι καθιέρωσαν τὸν παντοτεινὸν σύνδεσμον τῶν ἀγωνισαμένων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι Πληρεξούσιοι τῶν Πέντε τῆς Μακεδονίας Ἐπαρχιῶν, παρηγγελμένοι παρὰ τῶν ἀποστειλάντων ἡμᾶς λαῶν νὰ διακηρύξωμεν ἐνώπιον τοῦ ἔθνους τὰ ἀναμφισβήτητα ταῦτα δίκαιά των, παρακαλοῦμεν ἐκ μέρους αὐτῶν τὴν Σεβαστὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ὅπως ἐπιβλέψασα εἰς τὸ μέγεθος τῶν θυσιῶν αὐτῶν συστήσῃ θερμῶς εἰς τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν καὶ μεγαλόνοιαν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν εὐμένειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Βασιλέων τὴν δικαίαν ταύτην ἀξίωσιν καὶ ἐπιθυμίαν των.-

Ἐν Ἀργεὶ τὴν 4ην Αὐγούστου 1829.-

Οἱ πληρεξούσιοι τῶν πέντε τῆς Μακεδονίας Ἐπαρχιῶν Γ. Χρυσίδης, Ἀθανάσιος Σκανδαλίδης, Δημήτριος Σταγειρίτης, Βάιος Γεωργίου, Παναγιώτης Ναοῦμ.-

12*

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Δ! τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν

Δυνάμει τοῦ Ἀντιπροσωπικοῦ δικαίωματος, τὸ ὁποῖον αἱ ἐπαναστατήσασαι πέντε ἐπαρχίαι τῆς πατρίδος μας Μακεδονίας: Κασσάνδρεια, Μαδεμοχώρια, Χάσικα, Νάουσα καὶ Βοδενά ἔχουν εἰς τὸ νὰ ἀποστέλλουν 6: ἕξ ἀντιπροσώπους πληρεξουσίους εἰς τὰς Ἑθνικὰς Συνελεύσεις, προσεπικυροῦντες τὰς ἄλλας ἐκλογὰς τῶν διὰ τὴν τετάρτην ταύτην Σεβαστὴν Συνέλευσιν πληρεξουσίων Ἀντιπροσώπων τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν, τὴν τε ἐνταῦθα ἐν Σκοπέλῳ καὶ ἐν Θερμοπύλαις τῶν τεσσάρων, καὶ τὴν ἐν Ἀργολίδι τοῦ ἐνὸς κοινῇ καὶ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τῶν πατριωτῶν ψηφίζομεν, ἐκλέγομεν καὶ συνιστῶμεν πρὸς αὐτὴν καὶ τὸν παρόντα ἐκ Κασσανδρείας κύριον Γεώργιον Ἀδὰμ εἰς πλήρη συμπλήρωσιν τῶν 6: ἕξ πληρεξουσίων Ἀντιπροσώπων τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν, τὸν ὁποῖον παρακαλοῦμεν νὰ παραδεχθῇ ὡσαύτως ἡ Σ: Συνέλευσις εἰς τὴν χορείαν τῆς εἰς τὸ νὰ συμπράττῃ καὶ συνεργῇ μετὰ τῶν λοιπῶν πληρεξουσίων τοῦ Ἑθνους. μένομεν δὲ μὲ τὸ προσήκον σέβας.

1829: Αὐγούστου 15: ἐν Σκοπέλῳ

οἱ ἐκλογεῖς τῶν διὰ τὴν Δ! Ἑθνικὴν Συνέλευσιν πληρεξουσίων τῆς Μακεδονίας

» ὁ πρόεδρος Ἀστέριος ὁ Φιλίππου
 » Χ^η Ναοὺμ π'' πάνου
 » πασχάλης Γεωργίου
 » Κων. Ἀδὰμ
 » παῦλος δημητρίου
 » Γεωργάκης Πανταζῆς

Ἰσον ἀπαράλλακτον

ἐν Σκοπέλῳ τῇ 17: Αὐγούστου 1829

(Τ. Σ.) Ὁ Προσ. Διοικητὴς Σκοπέλου Δ. Κριεζῆς

13*

Πρὸς τὸν Εὐγ: Προσωρινὸν Διοικητὴν τῆς Νήσου Σκοπέλου κ.λ.π.

Πληροφορηθέντες περὶ τοῦ Ἀντιπροσωπικοῦ δικαίωματος, τὸ ὁποῖον ἔχουσιν αἱ ἐπαναστατήσασαι πέντε ἐπαρχίαι τῆς πατρίδος μας Μακεδονίας,

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γεν. Γραμματεία, φ. 215, ὑποφ. 17-18 Αὐγούστου 1829. Δίφυλλον. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γεν. Γραμματεία, φ. 215, ὑποφ. 17-18 Αὐγούστου 1829. Δίφυλλον. Συνημμένον πρὸς τὸ προηγούμενον. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

Κασσάνδρια δηλονότι, Μαδεμοχώρια, Χάσικα, Νάουσα, καὶ Βοδενὰ εἰς τὸ ν' ἀποστέλλουν ἐξ Ἀντιπροσώπων πληρεξουσίων εἰς τὰς Ἐθνικὰς Συνελεύσεις, καὶ μαθόντες ὅτι σιμὰ τῶν δύο, τοὺς ὁποίους ἐκλέξαμεν ἡμεῖς ἐνταῦθα, καὶ τῶν λοιπῶν δύο, τοὺς ὁποίους πρὸς τούτοις ἐκλεξάν οἱ ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἐκλέχθη καὶ πέμπτος ἀπὸ τοὺς ἐν Ἀργολίδι παροικοῦντας Μακεδόνας, καὶ ἐγένετο δεκτὸς σὺν τοῖς ἄλλοις κἀκεῖνος εἰς τὴν Σεβαστὴν Δ! τοῦ Ἑθνους Συνέλευσιν, ἐκρίναμεν ἄδικον νὰ στερηθῇ ἡ Πατρίς μας τοῦτο τὸ τῆς τῶν ἐξ πληρεξουσίων εἰς τὰς Ἐθνικὰς Συνελεύσεις ἀποστολῆς ἀντιπροσωπικὸν δικαίωμά της διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς ἐξάδος.-

Ὅθεν ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν πρώτων δύο, διὰ τὴν τότε ἄγνοιαν τοῦ δικαίωματος τούτου ἐκλέξαμεν μὲν καὶ τὸν ἀπὸ Κασσανδρίας Γεώργιον Ἀδὰμ ὡς πληρεξούσιον ἐκείνων, καὶ τὸν ἐστείλαμεν, ὅμως ἰδιαιτέρως μὲ μόνον πρὸς ἐκείνους ἐφοδιαστικὸν ἔγγραφον τῆς πληρεξουσιότητός του πρὸς μόνην πρὸς ἀλλήλους πληροφορίαν τῶν παρ' ἐκείνων τυχόν ἀγνοουμένων περὶ τὰ διατρέξαντα εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐκ τούτων αὐτῆς δικαίωματα, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπισήμως μὲ ἔγγραφον πρὸς τὴν Σ. Συνέλευσιν. ἤδη πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐξ, προσεπικυροῦντες καὶ τὰς ἄλλας διαληφθεῖσας ἐκλογάς, συνιστῶμεν αὐτὸν τοῦτον τὸν Γεώργιον Ἀδὰμ καὶ ἐπισήμως δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Σ. Δ! τοῦ Ἑθνους Συνέλευσιν ὡς ἀντιπρόσωπον πληρεξούσιον τῆς Πατρίδος μας μετὰ τῶν ἄλλων πέντε καὶ δὴ παρακαλεῖται νὰ ἐπικυρώσῃ αὐτὴν πρὸς ἀσφάλειαν καὶ ἡ Διοίκησις αὕτη, καὶ διευθύνῃ ταχέως ὅπου ἀνήκει.-Ταῦτα ἱκετικῶς καὶ μένομεν μὲ τὸ προσήκον σέβας.

τῇ: 15// Αὐγούστου 1829. ἐν Σκοπέλῳ

οἱ ἐκλογεῖς τῶν διὰ τὴν Δ! Ἐθνικὴν Συνέλευσιν πληρεξουσίων τῆς Μακεδονίας

» Ὁ Πρόεδρος Ἀστέριος ὁ Φιλίππου

» Χ''Ναοὺμ π'' πάνου

» Πασχάλης Γεωργίου

» Κωνστ. Ἀδὰμ

» Παῦλος Δημητρίου

» Γεωργάκης Πανταζῆς

ἴσον

ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

ἐν Σκοπέλῳ. τῇ 17. Αὐγούστου 1829.-

ὁ Προσ. Διοικητὴς Σκοπέλου

(Τ. Σ.)

Δ. Κριεζῆς

14*

Ἄρ. 968

Ἑλληνικὴ Πολιτεία

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος

ὁ Προσ. Διοικητῆς τῆς Ν: Σκοπέλου

Ἐκ τῶν ἐσωκλείστων δὺ ἀντιγράφων τῶν κατὰ τὴν 15 τοῦ ἡδὴ ὑπερ-
 μεσοῦντος μηνὸς αὐγούστου πράξεων τῶν ἐκλογέων, τῶν διὰ τὴν Δ! ἐθνικὴν
 τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν πληρεξουσίων τῶν ἀνατολικομεσημβρινῶν
 ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας, θέλει παρατηρήσει ἡ Ὑ.Ε. τοὺς λόγους, διὰ τοὺς
 ὁποίους ἠναγκάσθησαν νὰ ἐκλέξωσιν ἡδὴ, καὶ ἕκτον πληρεξούσιον τῶν
 Ἑπαρχιῶν τῶν, διὰ τὴν περὶ οὗ ὁ λόγος συνέλευσιν, διὰ τοὺς ὁποίους ἔκρι-
 να εὐλογον νὰ ἐπικυρώσω τὴν πράξιν τῶν ταύτην, ἥτις καθυποβάλλεται
 ὑπ' ὄψιν τῆς Ὑ.Ε. πρὸς πληροφορίαν της.-

Μενὼ δὲ μὲ βαθύτατον Σέβας

ἐν Σκοπέλῳ τῇ 17,, αὐγούστου 1829

ὁ Προσ. Διοικητῆς Σκοπέλου

(Τ.Σ.)

Δ. Κριεζῆς

15*

Ἑλληνικὴ Πολιτεία

1286

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου Θάσου

ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀπὸ 22 Μαρτίου ἀναφορὰν Σας, καὶ εἶ-
 δεν ὅσα ἐκθέτετε περὶ τῶν δεινῶν τὰ ὁποῖα δοκιμάζετε.- ἡ φιланθρωπία
 ἥτις τὴν παρεκίνησε νὰ πέμψῃ εἰς τὴν νήσον σας τὸν Καπ: ἀντώνιον Κρι-
 εζῆν μὲ τὸ πλοῖον του, διὰ νὰ πληροφορηθῇ καὶ ἐκ τοῦ πλησίου τὴν κατά-
 στασίν σας καὶ νὰ σᾶς δώσῃ τὴν δυνατὴν ἀντίληψιν, ἡ αὐτὴ φιланθρωπία
 πάλιν τὴν ὑπαγορεύει νὰ ἐπιτάξῃ διὰ τῆς ἐσωκλείστου διαταγῆς τοὺς αὐ-
 τόθι εὐρισκομένους στρατιώτας νὰ μεταβοῦν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ νὰ ἀφήσουν
 ἐλευθέραν τὴν νήσόν σας, διὰ νὰ γενῇ δὲ καὶ ταχυτέρα καὶ εὐκολωτέρα ἡ
 ἀναχώρησίς των, διορίζεται καὶ ὁ Καπ: Ἀντώνιος Κριεζῆς νὰ συντρέξῃ
 εἰς τοῦτο, καὶ σεῖς χρεωστεῖτε νὰ τὸν ἀκούσετε εἰς ὅσα ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖα
 νὰ γενοῦν διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ὑποθέσεως. ἡ Κυβέρνησις βλέπουσα τὴν

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γεν. Γραμματεία, φ. 215, ὑποφ. 17-18 Αὐγούστου 1829. Δίφυλλον.
 Ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ 2ου φύλ. «18078. Σκοπελ. Δ., 968». Ἡ ὑπογραφή ἰδιόχειρος. Συνημμέ-
 να τὰ ἐπόμενα. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γενικὴ Γραμμ., φ. 38, 28 Μαρτίου 1828. Μονόφυλλον. Αἱ μονογραφαὶ
 ἰδιόχειροι. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

De Emma, August

now by the way, I have
also made a little book of
poetry for you.

And I have a wonderful story about
you for my first page, and I have
written it for you, and I have written it for you,

εὐχαρίστησίν σας ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ Καπ: ἀντώνη τὸν διατάττει καὶ ἀφ' οὗ ἀναχωρήσουν αὐτόθεν οἱ ἄτακτοι, νὰ παραμείνῃ εἰς τὰ αὐτόθι, ἐνεργῶν ὅσα ἡ φιланθρωπία ὑπαγορεύει, μέχρι δευτέρας διαταγῆς.

τῇ 28 Μαρτίου 1828
ἐν Αἰγίνῃ

Ὁ Κυβερνήτης
Ι.Α.Κ.

Ὁ Γραμμ. τῆς ἐπικρατείας
Σ. Τρ.(ικούπης).

16*

ὁ Κυβερνήτης

Πρὸς τὸν Πλοίαρχον Ἀντώνιον Κριεζήν

Ἐχει ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις δὴ σου ἀναφορὰς τὴν 8// Ἰουνίου ση-
μειωμένας.

ἦτον βέβαια δίκαιον νὰ κρατήσῃς ἐξ ὧν ἔστειλας ὅσα ἐξοδεύσας εἰς
Ναύλους διὰ τὴν μετακόμησιν τῶν στρατευμάτων, καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸ ἐκάμε-
τε, διατάττεται σήμερον ἡ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας ἐπιτροπὴ νὰ Σὲ ἀποδώσῃ ὅσα
ἐξώδευσας.

Τὰ αἷτια τὰ ὁποῖα ὑπαγόρευσαν τὰς ὁδηγίας σου, καθ' ἣν ὤραν ἡ
Κυβέρνησις Σὲ ἔστειλε εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, αὐτὰ τὰ ἴδια, ἐνυπάρχοντα ἔτι,
βιάζουσι τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴν ἀλλάξῃ σκοπὸν, ὥς πρὸς ὅσα προλαβόν-
τως διετάχθῃς περὶ τῆς νήσου θάσσου.- δὲν ἡμπορεῖ βέβαια ἡ Κυβέρνησις
νὰ λάβῃ ἀναφανδὸν τὴν ὑπεράσπῃσιν τῆς θάσσου, καὶ τοὺς περὶ τούτου
λόγους τῆς τοὺς εὐρίσκεις εἰς πλάτος εἰς τὰς ὑπ' ὄψιν ὁδηγίας Σου, οὔτε
ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν ὑποσχεθῇ προστασίαν, καὶ νὰ τὴν ἀφήσῃ ἔπειτα νὰ πάθῃ.
ὁ πόλεμος τῆς Ρωσσίας κατὰ τῆς Πόρτας, καὶ ἡ προχώρησις τῶν στρατευ-
μάτων τῆς, ἐνδέχεται νὰ βάλουν τὴν Κυβέρνησιν εἰς θέσιν ὥστε νὰ ἐνεργή-
σῃ τι βασιμώτερον, περὶ ὧν οἱ θάσσιοι ἐξαιτοῦνται. ἀλλὰ τοῦτο εἶναι εἰς
τὸ μέλλον, καὶ τὸ μέλλον εἶναι ἀβέβαιον. Καὶ εἰς τὴν ἀβεβαιότητα δὲν ἐπι-
θυμεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ πείσῃ τοὺς θασίους νὰ σαλεύουν τὰς ἐλπίδας τῶν.
Καλὸν ἦθελεν ἦτον νὰ ἔτρεχον καὶ δι' ὀλίγον καιρὸν ἀκόμη τὰ πράγματα
εἰς θάσσον, καθὼς ἔως τώρα ἔτρεξαν, διὰ νὰ ἰδῶμεν τί γεννᾷ ὁ καιρός. Ἀλ-
λὰ τοῦτο δὲν εἶναι διαταγή, εἶναι συμβουλὴ, τὴν ὁποῖαν ἡ Κυβέρνησις
δίδει εἰς τοὺς θασίους καὶ διατάττεσαι νὰ τὴν κοινοποιήσῃς εἰς ὁδηγίαν
τῶν.-

εἰς αὐτοὺς λοιπὸν ἀνήκει νὰ Σὲ κρατήσουν ἀκόμη αὐτοῦ ἢ ὄχι. Ἀλ-
λὰ καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίστασιν χρεωστοῦν πάντοτε νὰ

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γενικὴ Γραμματεία, φακ. 83, 12-13 Ἰουνίου 1828. Δίφυλλον. Αἱ μονο-
γραφαὶ ιδιόχειροι. Τηρεῖται ἡ γραφὴ. Ἀνέκδοτον.

πληρώνουν, καθώς υπεσχέθησαν, τὸν συμφωνηθέντα ναῦλον τοῦ πλοίου σου.- Ἄν λοιπὸν ἀπαιτήσουν τὸ νὰ ἀναχωρήσης αὐτόθεν, ἀναχώρησον, καὶ ἐλθέ εἰς τὸν Πόρον, νὰ μὴν ἀναχωρήσης ὁμως, πρὶν σέ πληρώσουν ἐπὶ χεῖρας, καθώς υπεσχέθησαν, σῶον καὶ ἀνελεῖπῃ τὸν ναῦλον Σου.-

Ἐν Πόρῳ 12 Ἰουνίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. Κ.(αποδίστριας)
ὁ Γραμμ. τῆς Ἐπικρ.
Σ. Τρ.(ικούπης)

Υ.Γ. ἐμετρήθησαν ἐνταῦθα εἰς τὸν
Καπ: Ἀντώνιον Χ: Ἀνδρέα κατὰ
τὴν αἴτησιν, τὰ ὅσα ἔχεις νὰ λαμ-
βάνης γρ.^α 3790:20.

πλ

πλ

17*

Ἄρ. 1,274

Ἑλληνικὴ Πολιτεία

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος
ὁ ἔκτακτος ἐπιτροπος τῶν Βορείων Σποράδων

Ἡ ὑπ' ἄρ: 5,515, Σ. διαταγὴ τῆς Ὑ, Ε, ἐλήφθη κατὰ τὴν 11, 7βρίου, καὶ καθ' ἃ διατάττομαι, ἠκολούθησα εἰς τὴν μετὰ τοῦ Βοεβόνδα τῆς Κασ-
σάνδρας ἀλληλογραφίαν μου, καὶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Χημευτοῦ, καθώς καὶ
εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν εἰσέτι τακτοποιημένα τὰ ἔγγραφατων.-

Ὅσα ἀνέφερον περὶ ἐκτάκτων πόρων τὰ ἀνέφερον, πρὶν ἢ λάβω τὴν
ῥηθείσαν διαταγὴν καὶ τὰς προηγουμένας, καὶ δὲν ἐνεργήθη μέχρι τοῦδε
τίποτε περὶ αὐτῶν.

Ἡ ὑπόθεσις τῶν Γηδοπροβάτων παρήλθε σχεδὸν καὶ λησμονήθη ἀπὸ
τοὺς στρατιώτας, καὶ δὲν στοχάζομαι νὰ κάμουν πλέον ἀπαιτήσεις, καὶ
οὕτω νὰ μὴν ἐπιστραφῇ τίποτε εἰς αὐτοὺς ἀλλὰ νὰ μείνουν εἰς ὠφέλειαν
τοῦ ἐθνικοῦ Ταμείου τῆς ἐκτάκτου ἐπιτροπῆς, καὶ πάλιν ὅπως ἐγκρίνη
ἡ Σ. Κυβέρνησις.-

Ἀπὸ τὸν Ὀλυμπον δὲν ἦλθον ἄλλοι στρατιῶται παρ' ἐκεῖνοι, περὶ
τῶν ὁποίων ἀνεφέρθη. καὶ ἔφυγαν τφόντι κατατρεγμένοι ἀπὸ τοὺς Τούρ-
κους, διέμειναν ἡσυχοὶ εἰς τὸ Τμήμα καὶ ἄοπλοι μέχρι τῆς 16, 7βρίου, καὶ

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γενικὴ Γραμματεία, φ. 128, 20-21 Σεπτεμβρίου 1828. Δίφυλλον. Ἐπὶ
τοῦ νότου τοῦ 2ου φ. «8017 Βόρ. Σποράδες 1274». Ἐντὸς αὐτοῦ τὸ ὑπ' ἄρ. 1215/15 Σεπτ.
1828 ἐν Σκοπέλῳ ἔγγραφον τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου Ἀναστ. Λόντου, δι' οὗ πιστοποιεῖται
ἡ προσφορὰ τοῦ Μιχάλη Πετζάβα. Αἱ ὑπογραφαὶ ἰδιόχειροι. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκ-
δοτον.

πάλιν ἐπέστρεψαν εἰς Ὀλυμπον. τοὺς ἐσυμβούλευσα εἰς τὸ νὰ μὴν δώσουν παραμικρὰν αἰτίαν εἰς τοὺς Τούρκους, οὔτε νὰ κάμουν κἀνὲν κίνημα, πρὶν ἢ λάβουν διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ ἀκολουθήσουν, ἐπεὶδὴ καὶ τὰς φαιμελίας των τὰς ἄφησαν ἐντὸς τοῦ Τμήματος κατὰ τὴν Σκόπελον. πρὶν ἢ ἀναχωρήσουν μάλιστα ἐφρόντισα νὰ καταπείσω διὰ τῆς πειθῶ τοὺς Καπετανεῖους Μ: Πιτζάβαν, Πούλιον Ταμπακόπουλον, καὶ Ἀθανάσιον Μάντολον, νὰ συνεισφέρουν χρηματικὴν ποσότητα, πρὸς βοήθειαν τοῦ Ταμεῖου τῆς ἐκτάκτου ἐπιτροπῆς, καὶ δὴ συνεισέφεραν ὁ μὲν Πιτζάβας γρὰ: πέντε χιλιάδας, ὁ δὲ Πούλιος γρόσια χίλια πεντακόσια, καὶ ὁ Ἀθ: Μάντολος χίλια πεντακόσια. ἐσωκλείω τὰς περὶ τούτων ἀναφορὰς των, καὶ τί ἀπάντησιν τῶν ὁποίων τοὺς ἔκαμα, καὶ ὥς εὐαρεστηθῇ ἡ Ὑ. Ε: νὰ διατάξῃ τὰ περὶ τούτων. Προφορικῶς θέλει ἐκθέσω πλατύτερα τὰ περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, καὶ πῶς ἐμπορεῖ νὰ ὠφεληθῇ καὶ τὸ γενικὸν Ταμεῖον καὶ τὸ Ταμεῖον τοῦ Τμήματος ἀπὸ τοὺς περὶ τὸ Τμήμα καπιτανεύοντας ἡ τὰ τὸν Ὀλυμπον, Ζαγοράν, καὶ Κασσάνδραν, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδιοῦς οἴκους αὐτῶν τῶν μερῶν, καὶ τῆς Θάσσου, καὶ τοῦτο στοχάζομαι ὅτι θέλει τὸ κάμουν εὐχαρίστως, ἐπεὶδὴ καὶ τὴν θαλασσοπλοΐαν των ἔχουν εὐλεύθερον, καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς των πάλαι ἐμφολευόντων κατὰ τὸ τμήμα ληστῶν ἀπηλλάχθησαν.- Μενῶ μὲ σέβας

ἐκ τοῦ πλοίου ὁ Ποσειδῶν ἐν τῇ λιμένι τῆς Σκύρου Λιναριῶ

τῇ 21. 7βρίου 1828

ὁ ἑκτακτος ἐπίτροπος

Ἀναστάσιος Λόντος

(Τ.Σ.)

ὁ Γραμματεὺς

καὶ εἰς ἀπουσίαν του

Δ. Ἀμπελᾶς.

18*

ὁ Κυβερνήτης

πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ προεστώτας

τοῦ ἱερατικοῦ καὶ λαϊκοῦ τάγματος

τριῶν ἐπαρχ. τοῦ Ὀλύμπου

Κύτρου, Πλαταμῶνος καὶ Πέτρας

Ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολὴν σας τῆς 25.

τοῦ Μαρτίου. ἠκούσαμεν ὡσαύτως τὰς δσας

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γεν. Γραμματεία, φ. 200, 11-16 Μαΐου 1829, ὑποφ. 13-14 Μαΐου 1829. Πρόχειρον, μετὰ πλείστων διορθώσεων καὶ διαγραφῶν. Αἱ μονογραφαὶ ἰδιόχειροι. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

καὶ διὰ ζώσης φωνῆς μᾶς ἔκαμεν ἐξηγήσεις
ὁ κοιμιστὴς αὐτῆς ὅστις ἐπιφορτίζεται καὶ
τὴν παρούσαν.

Χρεωστοῦμε νὰ σᾶς συμβουλευώσωμεν σήμερον καθὼς ἐπράξαμεν καὶ κατὰ τὸν Νοέμβριον μῆνα, ὅθεν σᾶς λέγομεν νὰ μένετε ἡσυχοὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη εὐρίσκεσθε θεσίν.-

ἀφιερώθητε ἐλπίζοντες εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, ἀφιερώθητε ἐλπίζοντες ἐπίσης εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν Συμμάχων Βασιλέων καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχουσα ἀγαθὰ ὑπὲρ ὑμῶν φρονήματα καὶ εἰς στιγμὴν δυνηθῇ θέλει προκαταλάβει ἐκπληροῦσα τὰς ἐπιθυμίας σας αὐτὴ πρώτη θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας

ὁδηγίας διὰ νὰ εὑρετε τέλος πάντων τὸν λιμενὰ τῆς σωτηρίας.-

Ἄλλὰ μέχρις ἐκείνης τῆς ὥρας, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, μέινετε ἡσυχοὶ, καὶ οἰκονομήσατε μὲ φρόνησιν καὶ ἀγχίνοιαν τὴν ἐξουσίαν ὑπὸ τὴν ὁποίαν εὐρίσκεσθε.

δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι οἱ τοῦρκοι εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις θὰ ἐκτιμήσουν καὶ θὰ ἐπαινέσουν τὴν φρόνιμον διαγωγὴν σας.-

ὁ θεὸς εἶναι μέγας καὶ ἡ εὐσπλαχνία του δὲν θέλει σᾶς ἐγκαταλείψει.-

ἐν Αἰγίνῃ τῇ 13. Μαΐου 1829

ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Α. Κ.(αποδίστριας)

ὁ Γρ. τῆς Ἐπικρ.(ατείας)

Ν. Σπηλ.(ιάδης).-

19*

Ἄρ.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τοὺς Κυρίους Κοσμᾶν Ἱερομόναχον καὶ Νικόλαον Ἐμμανουήλ
πληρεξουσίου τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ὀλύμπου.

Ὡς νέαν ἀπόδειξιν ἐμπιστοσύνης θεωρῶ εὐγνωμόνως τὴν ὁποίαν ἐξ

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γεν. Γραμματεία, φ. 211, ὑποφ. 23 Ἰουλίου 1829. Δίφυλλον. Ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ 2^{ου} φυλ. «13522». Αἱ μονογραφαὶ ἰδιόχειροι. Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

δνόματος τῶν συμπατριωτῶν σας διευθύνετε πρὸς ἐμὲ πληρεξουσιότητα διὰ τῆς ἀπὸ 15: Ἰουνίου ἐπιστολῆς σας.-

Ἐπαναλαμβάνοντες ὅσα καὶ κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα σᾶς προεγράψαμεν, σᾶς εἰδοποιούμεν, ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν θέσιν τῶν πραγμάτων ἡ πληρεξουσιότης αὕτη δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἦναι εἰς καμμίαν χρῆσιν, καθότι δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μας νὰ ἐνεργήσωμεν τίποτε ἀποφασιστικὸν ὡς πρὸς τὴν τύχην τῆς πατρίδος σας.- Τόσον αὕτη καθὼς καὶ ἡ τῆς Ἑλλάδος ὅλην κρέμαται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ θεοῦ.-

Ἄλλ' ἔως ὅτου ἡ πολυεὐσπλαγχνος ἀπόφασίς του μᾶς γενῇ γνωστή, ἀνάγκη πᾶσα νὰ μένετε ἥσυχοι εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεσθε στασιν, ἐξακολουθοῦντες νὰ φέρεσθε φιλικῶς καὶ νὰ πολιτεύεσθε μὲ τοὺς Τούρκους, διότι αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος σας, καὶ ἡ παρεκτροπὴ ἀπὸ αὐτὸ τὸ σύστημα ἔμπορεῖ νὰ φέρῃ ἀδιόρθωτον βλάβην.-

Μὴ παύετε δὲ ἐλπίζοντες πρὸ πάντων εἰς τὴν θεῖαν Πρόνοιαν, καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε ἐν ταυτῷ διὰ τὴν δικαιοσύνην τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, βέβαιοι προσέτι ὄντες, ὅτι καὶ ἡμεῖς πᾶν ὅ,τι δυνάμεθα μετὰ πάσης σπουδῆς θέλομεν ἐνεργήσῃ πρὸς ὠφέλειάν σας, ἀξίως τῆς ὁποίας μᾶς ἀφιερῶσατε ἐμπιστοσύνης.-

Ἐν Ἀργεὶ τῇ 23 Ἰουλίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Α. Κ(αποδίστριας)

Ὁ Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Σπηλ.(ιάδης)

20*

Ὁ Κυβερνήτης
Πρὸς τὸν Στρατηγὸν
Διαμαντῇ Νικολάου
Ὀλύμπιον.

Ἡ πληρεξουσιότης τὴν ὁποίαν μὲ στέλλεις ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀνδρείων συμπατριωτῶν σου μὲ προσφέρει νέον δείγμα τῆς ἐμπιστοσύνης σας, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εὐγνωμονῶ.- Ἀλλὰ μήτε ἡ παροῦσα Συνέλευσις μήτε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔμποροῦν τὴν σήμερον νὰ κάμωσι καμμίαν χρῆσιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος πληρεξουσιότητος.- Ἡ τύχη τῆς πατρίδος σας ὡς καὶ ἡ τῆς Ἑλ-

* Εἰς Γ.Α.Κ., Γεν. Γραμματεία, φ. 211, ὑποφ. 23 Ἰουλίου 1829. Διφυλλον. Ἐπὶ τοῦ νώτου τοῦ 2^{ου} φ. «13521». Τηρεῖται ἡ γραφή. Ἀνέκδοτον.

λάδος δλης, καθὼς σᾶς τὸ προέγραψα, δέν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μας.-

Ὁ θεὸς θέλει τὴν ἀποφασίσει. Ἡ δὲ πολυ-εὐσπλαγχνός ἀπόφασίς του θέλει μᾶς ἀναγγελθῇ ἀπὸ τὰς περιστάσεις καὶ ἀπὸ τὰς Συμμάχους Δυνάμεις.-

Ἐωσοῦ ἐλθῇ ὁ καιρὸς ἐκεῖνος καθεὶς ἅς μένη ἡσυχος εἰς τὴν θέσιν ὅπου εὗρίσκεται, ὅποιαδῆποτε καὶ ἂν ἦναι αὕτη.- Πᾶν ὅ,τι ὁμῶς αὐτοκίνητος ἤθελε κάμει εἰς βελτίωσιν αὐτῆς ἤμπορεῖ μᾶλλον νὰ τὴν χειροτερεύσῃ, καὶ νὰ φέρῃ ὄλεθρον ἀδιόρθωτον.-

Σὲ ἐπαναλαμβάνω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σὲ εἶπον καὶ κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα· καὶ στοχάζομαι, ὅτι σήμερον παρὰ ποτε ἄλλοτε συμφέρει διὰ σᾶς τὰ μέγιστα νὰ φέρεσθε φιλικῶς μέ τοὺς Τούρκους.-

Ταῦτα μὲν ὥς πρὸς τὸ παρόν. Ὅσον δὲ διὰ τὸ μέλλον ἐλπίζατε εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, μὴν ἀμφιβάλλετε καὶ περὶ τῆς δικαιοσύνης τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καὶ ἔχετε ὡσαύτως πεποιθήσιν εἰς τὴν εἰλικρινῇ προσπάθειαν τὴν ὁποίαν θέλω καταβάλει ἐνεργῶν παντοιοτρόπως διὰ νὰ δικαιώσω τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συμπατριωτῶν σου, καὶ νὰ σᾶς προξενήσω ἐν ταυτῷ ὅσῃν ὠφέλειαν δυνήθῃ.-

Ὁ προσωρινὸς Διοικητὴς τῆς Σκοπέλου διατάσσεται ἐντόνως νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, ὥστε νὰ μὴν ἔχετε πλέον αἰτίαν νὰ παραπονῆσθε κατὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.-

Ἐν Ἀργεὶ τῇ 23 Ἰουλίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. K.(αποδίστριας)

Ὁ Γραμ. τῆς Ἐπικρ.

N. Σπηλ.(ιάδης).-